

ZPRAVODAJ

Města Albrechtic

Červen

SLOVO STAROSTKY

Milí spoluobčané,
máme za sebou jarní vlnu koronavirové pandemie. Toto období bylo pro mnohé z nás psychicky velmi náročné. Opatření, která přicházela, mnohdy chaotická a velmi proměnlivá, jsme se Vám snažili předávat velmi rychle a v případě potřeby i osobně vysvětlovat. S radostí Vám mohu sdělit, že i přes nějaká ta podezření o výskytu nákazy, jsme tuto vlnu zvládli bez ztráty kytičky, bez jediného pozitivně potvrzeného občana.

Dovolte mi, abych i touto cestou poděkovala všem složkám záchranného integrovaného systému: zdravotníkům, hasičům, policistům, vojákům a nejen těm, ale i velkému množství dobrovolníků, kteří nám pomohli zajistit více než 5 000 roušek, z toho více než 3 000 roušek jsme rozdali. Můj obdiv patří i prodavačkám a místním podnikatelům, kteří nás podrželi a všechny základní, potřebné obchody jsme měli otevřené a ani nedostatkem droždí jsme netrpěli :). Možná i proto bych Vás chtěla požádat, abyste během svých nákupů preferovali místní obchody, podpořili nejen je, ale touto preferencí i nás všechny, protože jejich daně se objeví v rozpočtu našeho města.

A tak, jak jsme zvládli jarní vlnu, stejně musíme zvládnout i tu případnou podzimní, o které se zcela otevřeně mluví. Bohužel, co se nám určitě změní, jsou letní akce, Den dětí a Den obce, okamžiky veselí, zábavy, setkávání. Program byl bohatě připravený, letos s kosmickým trenažérem a mnoha dalšími překvapeními. Bohužel se vše muselo odsunout na příští rok. Na těchto akcích se nás schází více než tisíc a nejistota s postupným uvolňováním, a vůbec tak velké riziko nákazy, nás donutilo tyto akce odložit na následující rok. Den obce navíc probíhá ve spolupráci s polským partnerem Bialou, čerpáme na tuto aktivitu dotace Euroregionu Praděd a tam jsme se museli s velkým předstihem rozhodnout, zda organizovat či nikoliv. Já osobně mám tyto okamžiky velmi ráda. Slunce, zábava, jídlo, pití a chvilky, kdy můžeme zapomenout na starosti všedního dne a věnovat se rodině, kamarádům, potkat známé, které jsme dlouho neviděli. Proto, když přišli zástupci FK Město Albrechtice s myšlenkou akce, #spolu, byla jsem velmi ráda. Takže pokud nám bude štěstí přát, určitě se uvidíme 26. 9. 2020 na fotbalovém hřišti, na akci, která bude věnována právě složkám, které pomáhaly při COVIDu nejvíce.

Ale abychom byli trochu pozitivní, již soutěžíme zhotovitele cyklostezky Třemešná – Město Albrechtice a společenského zázemí v měšťanském domě. Projektuje se vodovod Opavice, Linhartovy, autobusový terminál, píše se další dotační žádosti v rámci česko-polské spolupráce. Jedna z žádostí se zaměřuje na park Bedřicha Smetany, kde bychom se mohli dočkat „hudební boudy“ (původní historický název). Takže pomalu a jistě jdeme směle vpřed. Na městě bohužel všechno se schvalovacím kolečkem rady, případně zastupitelstva, trvá déle, než jsem i já osobně zvyklá. Velká nejistota převládá vzhledem k našemu koupališti.

Firma SAFE COMMERCIONAL s.r.o., která má koupaliště v nájmu, podala na základě velmi tragické smlouvy soudní námitku k výpovědi, proto budou opětovně zahájena jednání o podmínkách provozu. Pokud se s nájemcem nedomluvíme, na podzim bychom se s firmou sešli u soudu, který rozhodne, jestli máme na výpověď právní nárok, či nikoliv. Do té doby se musíme pouze dívat na to, v jakém stavu se koupaliště nachází. Je to něco, co mě osobně velmi trápí. Sama jsem na našem koupališti jako dítě vyrostla, scházeli jsme se zde s vrstevníky, snad všichni jsme zde prodělali letní lásky, pamatují doby, kdy se na koupališti konaly zábavy, vystoupení Hajdy Janků, prostě časy, kdy to tam žilo. Nejen svým dětem bych přála, aby na koupališti zažily stejné okamžiky. Koupaliště by si zasloužilo rekonstrukci, údržbu a bohatou gastronomii. Tak uvidíme, snad se nám to podaří.

Do nadcházejícího léta Vám přeji dostatek tepla, ale ne zas moc, hlavně dostupné množství vody (velký problém), zkusme si udržet úsměv na tváři a budme k sobě milí.

Vaše starostka Jana Murová

NÁZOR ZASTUPITELE - VEDENÍ MĚSTA CENZURUJE PROJEVY OBČANŮ

K napsání tohoto komentáře jsem se rozhodl poté, co byl na internetu zveřejněn zvukově upravený videozáznam z 15. jednání zastupitelstva města (byly tak cenzurovány nepohodlné názory několika albrechtických občanů). Jde o zcela nedemokratický a podlý čin, který jen dosvědčuje to, že žádný „restart“ se ve vedení města nekoná. Vše je bohužel při starém. Připomeňme si ve stručnosti, jaká byla naše cesta od demokratických voleb k cenziře pod pláštěm GDPR.

Je tomu něco málo přes rok od chvíle, kdy voliči rozhodli o novém rozdělení mandátů v zastupitelstvu našeho města pro období 2018-2022. Očekávání bylo velké, práce jako na kostele a slibů nově zvolené starostky Ing. Murové a místostarosty pana Švece snad ještě více.

Jaká ale byla a je realita? Paní starostce a panu místostarostovi velice brzy přestalo vyhovovat složení rady, kde si ostatní radní (paní Metzlová, paní Veselá a pan Galuszka) dovolili mít vlastní názor. Po pěti měsících, pod taktovkou paní starostky, tedy došlo k výměně tří nepohodlných radních za nové s odůvodněním, že takhle se opravdu pracovat nedalo. Světe, div se! Ani po výměně radních spolupráce v radě nefungovala o nic lépe a za dalšího půl roku byla už rada nekompletní a její pravomoci přešly na zastupitelstvo.

Opakovanou krizi ve fungování rady města už neměla starostka na koho svést. A tam kde chybí argumenty, nastupuje politikaření. A to paní starostka umí, to se musí uznat. Ona, stejně jako místostarosta Švec, odstoupila ze své funkce sama a dobrovolně. O město jim v tu chvíli už nešlo a vyplacení dvouměsíčního odchodného měli přece ze zákona zajištěno. Spolu se zastupiteli

za ANO a ODS oba opustili právě probíhající zasedání zastupitelstva města a další dva měsíce v podstatě bojkotovali jakoukoli konstruktivní práci vedení města (opakovaně nehlasovali pro navrženého pověřeného zastupitele, nepřišli na řádně svolané lednové zastupitelstvo, prostě jako zastupitelé města nepracovali, hodili ho přes palubu).

Roční působení paní starostky Murové a pana místostarosty Švece v jejich funkcích charakterizuje z mého pohledu jejich velké sebevědomí nepodložené praktickými zkušenostmi, nereálné sliby, minimální vstřícnost vůči názorům ostatních a především neschopnost týmové práce v prostředí, kde má rozhodovat většina.

Jako zastupitel a občan tohoto města musím konstatovat, že místo slibů, že bude lépe, nám často nefunguje ani to, co dříve fungovalo (např. údržba městského turistického okruhu, provoz koupaliště, transparentní grantová politika města).

Vím, že paní starostka mívá problémy naslouchat lidem s jinými názory, než jsou ty její, ale připustit cenzuru projevů občanů pronesených na veřejném zastupitelstvu, to už je hodně přes čáru! A tak nyní předpokládám, pane Hlaváčku, Libo, Olejniczku, Šveci, paní Hanková, Janasová a Trebuláková, kteří jste paní Murovou ve znovuzvolení do funkce starostky podpořili, že jste to právě vy, kdo nám občanům svým jménem garantuje, že vedení města bude pracovat efektivně a že v našem městě budou platit pravidla demokracie. K těm však cenzura rozhodně nepatří.

Článek byl zaslán dne 12.3.2020.

Ing. Zdeněk Veselý, zastupitel

REAKCE NA ZASTUPITELE

Píšu tuto reakci na článek pana Veselého a je mi u toho velmi smutno. Smutno z toho, že se našemu městu nedaří vyhýbat se lžím a pomluvám.

K údajné cenziře jen krátce. Anonymizace videí ze zastupitelstva probíhá bez jakéhokoli zásahu, nebo dokonce návodu, jak a co anonymizovat ze strany kohokoliv na městském úřadě. Stejným způsobem se anonymizovalo i v době, kdy jsem nebyla starostkou Města Albrechtic. Celou anonymizaci provádí nezávislý pověřenec, který pracuje pro Mikroregion Krnovsko.

Nemohu se ale vyhnout tomu, co ve mě vyvolalo absolutní zděšení, a to je písemný útok na člena ODS a tedy na pana Ing. Ivo Vykopala, který dle pana Veselého i s dalšími zastupiteli nepracoval, bojkotoval práci města a hodil jej přes palubu.

Na březnovém zastupitelstvu jsme stáli minutu ticha za zesnulého rodáka, bývalého dlouholetého starostu, člověka, který je a vždy bude pro mě představitel slušnosti, poctivosti a vlídného pohlázení milým slovem. Člověk, který pro naše město dlouhá a dlouhá léta žil a pracoval pro něj.

Pan Vykopal se opravdu neúčastnil několika posledních zastupitelstev, ale z úplně jiného důvodu, a to velmi vážné a zákeřné nemoci, které následně i podlehl. Několikrát, i na jeho přání,

jsem ho v posledních dnech jeho života navštívila. Byly to velmi bolestné návštěvy, ale i tak se na každé této návštěvě pan Vykopal zajímal o dění na městě a ani v posledních minutách nehodil naše město přes palubu. Právě naopak. Byl s ním až do konce svého času.

Nikdy by mě nenapadlo, že budu nucena se vyjadřovat k takovému smutnému události a navíc veřejně. Považuji vyjádření pana Veselého za hulvátství nejvyššího kalibru.

Ráda bych tímto poděkovala panu Ing. Ivo Vykopalovi za jeho dlouholetou práci pro naše město, a hlavně za to, jakým byl člověkem a mou oporou při práci starostky.

Zároveň se omlouvám celé rodině pana Vykopala, že v takto pro ně bolestných časech jsou vystavováni veřejnému soudu.

Děkuji pane inženýre a moc se omlouvám. Nikdy na Vás nezapomenu a jste se mnou v každém okamžiku.

Jana Murová

KOMENTÁŘ K NÁZORU ZASTUPITELE

Úvodem chci konstatovat, že jsem po celé dosavadní funkční období jako zastupitel a nyní i jako radní, neměl ambice k písemným komentářům. Nicméně, jelikož pan zastupitel Veselý citoval moje jméno, uvádím moje reakce na některé názory.

Všeobecně k videozáznamům zastupitelstev za sebe uvádím, že nemám problém k uveřejňování. Co se „cenzury“ týče, nejsem odborník na problematiku GDPR a tomuto městu vypomáhá zmocněnec pro problematiku GDPR, který by měl v rámci zákonných norem vnést v tomto doporučení, aby bylo postupováno přesně podle těchto norem a nedocházelo k porušování ze strany poskytovatele výše zmíněných videozáznamů. Otázkou i pro mě, jako laika zůstává, zda-li je opravdu vše v pořádku.

Pan zastupitel Veselý připojil moje jméno ke skutečnosti, že dle jeho názoru garantuji práci vedení města. Svým jménem mohu garantovat jen a pouze svou práci a v této souvislosti jako zastupitele a radního města. Mimo jiného jsem tak učinil

i kladným hlasem pro zvolení nového vedení města. Moje důvody jsem i veřejně prohlásil. Město se nacházelo ve velice nepříjemné době. Původně byl zvolený vedením města pověřený zastupitel p. Špalek. Zde si nejsem jist, zda-li p. Veselý (v té době ještě nebyl zastupitelem) měl alespoň minimální potuchu, jak složitá to byla situace a to zejména pro p. Špalka. Ale čas nějakou dobu plynul, v té době byla i rada města nefunkční, přesto jsme se scházeli a snažili pomoci pověřenému zastupiteli, i když bez možnosti přijímat jakákoliv usnesení. Ale došlo k odstoupení p. Špalka a zde nastala velmi patová situace. Nebyla vůle zastupitelů shodnout se na novém pověřeném zastupiteli a ohledně zvolení nového vedení města se vedla velmi bouřlivá diskuze. Proto mi nejen jako zastupiteli, ale hlavně jako občanu města nebylo lhostejné ponechat město žít v provizoriu.

Závěrem, je pane Veselý, hlavně na nás, zastupitelích, abychom naší činností směřovali město a vedení města k efektivní práci a podpoře pravidel demokracie, jakožto nejvyššího orgánu města. A to je také o diskuzích i kompromisech, a hlavně slušném chování nás všech.

Miroslav Olejniczak, zastupitel

PANU VESELÉMU

Dostala jsem příležitost, jako dcera zesnulého pana Ing. Ivo Vykopala, vyjádřit se k článku pana Veselého, kde mého tatínka napadá. Zdráhala jsem se, neboť člověk takové úrovně duchovního, duševního vývoje a morálního charakteru mi za to nestojí.

Snad jen tolik pane Veselý, cituji: „Každý dobrý čin a každý zločin tvoří naši budoucnost“ a budoucnost našich dětí. Vaše činy, Vaše budoucnost. Nechť Vás soudí Bůh. Já Vám odpouštím, neboť jen nevědomí nevědí, co činí.

Iveta Vykopalová

REAKCE NA PANA VESELÉHO

Chtěla bych reagovat na slova pana Veselého, který mi vyrazil dech svou kritikou. Na zasedání zastupitelů, kdy se řešila výměna radní, byla velká účast veřejnosti, přesto si pan Veselý asi myslí, že tito lidé nemají paměť. A ti, kteří tam nebyli, si tohle můžou přečíst ve zpravodaji, protože celá věc hází na zaměstnance MÚ a nás zastupitele špatné světlo. Odvolána byla pouze jedna radní, a to pro nás z dostatečně vážných důvodů. Jakýkoliv jiný radní odstoupil z rady sám, a to z vlastních důvodů. Respektive až do doby, kdy protistrana odvolala z rady pana Vykopala.

Mimo jiné bych panu Veselému chtěla sdělit, že se musíme starat o všechny občany. Všichni mají svá práva a požadavky. Nelze řešit na každé zastupitelské schůzi pouze turistický oddíl. Jsou důležitější věci, které je třeba vyřešit, například vodovod s pitnou vodou pro občany žijící v Opavici a Linhartovech. Mimochodem, paní starostka je velmi objektivní, dokáže občanům, kteří se na ni obracejí nejen naslouchat, ale i pomáhat s jejich problémy. Měla jsem pádný důvod podpořit paní starostku, aby se vrátila do funkce, protože jsem věděla, jak vypadalo vedení úřadu v době její nepřítomnosti. Tímto bych chtěla podpořit paní starostku a vyjádřit nesouhlas ke slovům pana Veselého.

Jarmila Janasová, zastupitelka

PŘEDSTAVENÍ

Vážení spoluobčané, chtěla bych se představit a něco málo o sobě napsat.

Mám 57 let, jsem vdaná a mám 3 dospělé děti. Pocházím z Javorníku, vystudovala jsem Střední školu strojní (1982) v Karviné. Po škole jsem pracovala jako strojník na kompresorech na dole 1. Máj v Karviné (1983-1988) a od roku 1993 do 2016 jsem strávila ve stavebním oboru u MRA s.r.o. Havířov, nejdřív jako bytový technik, pak vedoucí byt. technik a poté manažer zakázek. Od roku 2004 vlastní chalupu v Biskupicích na kterou jsem pravidelně dojížděla a od roku 2017 jsem se sem i trvale přestěhovala. Co se týká práce na poli komunální politiky, byla jsem od roku 2006 do 2016 zastupitel a člen rady města Havířova. Doufám, že budu občany ve své funkci zastupovat k vaší spokojenosti.

Alice Hanková, místostarostka

PANDEMIE V NAŠEM MĚSTĚ

Už je to více než dva měsíce, co naše republika bojuje s pandemií, která přinesla omezení v podobě karantény a nouzového stavu. Tato opatření se nevyhnula ani našemu městu. Vše začalo 10. března 2020, kdy se rušily kulturní akce nad 100 osob a uzavíraly se školy. V tento den byla uzavřena Základní škola Město Albrechtice, následně se přidala i střední, mateřská, a nakonec i základní umělecká škola. Lidé si museli začít zvykat na omezení styku s ostatními a na zvýšenou hygienu. Dne 12. března byla uzavřena i Městská knihovna Město Albrechtice z toho důvodu, že se nachází v Domě s byty pro důchodce, kde bylo nutné omezit návštěvy. Ve čtvrtek 12. března byl vyhlášen v České republice nouzový stav a od pátku 13. března vláda zakázala veškeré akce s účastí nad 30 osob. Svou činnost musely postupně omezovat i spolky ve městě.

Město šilo roušky

Od 19. března pak vešlo v platnost povinné nošení roušek. Do šití se zapojily švadlenky, zaměstnanci úřadu i velká spousta dobrovolníků. Městu se pak povedlo zajistit pro švadlenky finanční i věcné dary za jejich výpomoc.

Městský úřad spolu se švadlenkami a dobrovolníky zajistil i tolik potřebné látky a gumičky, a tak se roušky mohly šít ve velkém. „Velice si vážím všech, kteří šijete roušky nejen pro sebe, ale i své široké okolí. Pro některé z vás se kuchyň stala krejčovskou dílnou. Vzhledem k tomu, že jsme od státu obdrželi přesně nula roušek, jsme se i my pustili do šití,“ komentovala situaci s rouškami starostka města Jana Murová. Před úřadem se objevil stojan s rouškami, kde si každý z občanů mohl vzít roušku a kde zruční dobrovolníci mohli naopak ušité roušky donést. Těm, kdo si roušky nemohli vyzvednout, je zajistil sociální odbor. Celkem se rozdalo neuvěřitelných 3 000 roušek. Solidarita během šití roušek v Městě Albrechticích neunikla ani pozornosti médií, a tak se v Bruntálském a krnovském deníku objevil článek „Jak město šije roušky“.

Dne 14. března rozhodla vláda o uzavření obchodů s výjimkami prodejen potravin, lékáren, drogerií, čerpacích stanic a dalších. V Městě Albrechticích se uzavření týkalo prodejny paní Volkové DAVO, zlatnictví paní Alice Zelinkové, stavební WALTÉR a ze začátku i obou květinářství. Uzavřít se musela i všechna restaurační zařízení. Dne 14. března vyzvalo město občany, aby pro kontakt se zaměstnanci využívali dostupná telefonní čísla a e-maily a omezili osobní jednání s úředníky. V těchto dnech byl již sociální odbor připraven pomáhat lidem v karanténě s dodávkou potravin, hygienických potřeb a léků. Částečně své ordinace uzavřely i místní lékařky MUDr. Jelínková, MUDr. Pirklová i dětská lékařka MUDr. Němcová. Omezení pohybu osob začalo v České republice platit od 16. března 2020.

O koronaviru psaly všechny informační kanály města

Město se zapojilo do akce *Není nutno nezpívat*, kdy se 25. března rozezněla z rozhlasu píseň *Není nutno* od Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře. Píseň sloužila jako poděkování všem, kteří bojují v tzv. první linii, a také jako připomenutí si pocitu sounáležitosti a zlepšení nálady v neveselé době. Aby obyvatelé měli co nejlepší přístup k informacím, začala fungovat mobilní aplikace *V obraze*, na kabelové televizi běželo mimořádné vysílání ke koronaviru, publikoval se mimořádný leták a na webových stránkách i na facebookových stránkách města se téměř každý den objevovaly nejaktuálnější informace k situaci ohledně koronaviru. Stejně tak se hojně využíval místní rozhlas, ze kterého téměř každý týden zaznělo vysílání k aktuální situaci. Během krátké chvíle vznikla v kraji i v celé republice velká spousta infolinek a webových stránek za účelem pomoci lidem zorientovat se v aktuální situaci.

Opatření se postupně uvolňují

Vzhledem k příznivému vývoji se spousta opatření uvolňuje i v našem městě. Městská knihovna Město Albrechtice je od 4. května opět v provozu. Stejně tak je možné od 4. května opět navštěvovat rozhlednu na Hraničním vrchu. Od 25. května se otevírá pro první stupeň Základní škola Město Albrechtice a taktéž se otevírá Mateřská škola Město Albrechtice. Školka pak bude v provozu i během letních prázdnin.

Pro veřejnost však nadále zůstává uzavřena jídelna na základní škole. Na náměstí jsou otevřeny již všechny obchody. Od pondělí 18. května se na pokladně městského úřadu objeví i platební terminál, který má za cíl omezit styk s bankovkami, které byly také označeny jako šířitel nákazy. I vzhledem k uvolňování opatření došlo ke zrušení Dne dětí a Den obce. Město však už nyní připravuje náhradní akci na podzim.

Jak město pomáhalo podnikatelům během koronaviru?

Město se snaží během pandemie pomáhat i místním podnikatelům. Přistoupilo tak k prominutí nájmu nebytových prostor po dobu uzavření prodejen a dále pak rada Města Město Albrechtice dne 15. dubna 2020 schválila usnesením neuplatňovat plnění dodatků ke smlouvě o nájmu prostoru sloužícího k podnikání dle čl. IV. bodu 7, ve kterém se stanovilo navýšení nájemného o roční míru inflace vyhlášené Českým statistickým úřadem, a to počínaje datem 1. 1. následujícího roku po roce, za který je inflace vyhlášena. To tedy znamená, že nájemné nebude zvýšeno o míru inflace. Dále pak město poskytlo podnikatelům dezinfekci i ochranné pomůcky.

Petra Hanusová

ČINNOST SOCIÁLNÍHO ÚSEKU BĚHEM MIMOŘÁDNÉ SITUACE SPOJENE S KORONAVIREM

Úsek sociální je od počátku omezený spojených s nouzovým stavem k dispozici občanům, kteří patří do ohrožené skupiny obyvatel. Jednalo se zejména o donášku léků, dovoz roušek, telefonické poradenství, v několika případech zajištění nákupu základních potravin a pitné vody nebo vyřízení poplatků na poště. Dále byla zajišťována distribuce materiálu na šití roušek, které následně město poskytovalo těm, kteří výrobu roušek zajišťovali.

Tuto pomoc usnadnilo působení pečovatelské služby, která již před touto situací zajišťovala pomoc potřebným občanům, a bylo tomu tak i během této mimořádné situace (zejména dovoz obědů a nákup potravin). Samozřejmě velkou roli také sehráli rodinní příslušníci, známí a sousedé potřebných občanů, kteří ke zvládnutí této náročné situace velice přispěli.

Bc. Jiří Boháček, odbor správní, úsek sociální

CO DĚLAL SBĚRNÝ DVŮR V DOBĚ NOUZOVÉHO STAVU

Vážený občane,

nastala situace, kterou asi nikdo nepamatuje, byla nařízena karanténa na celém území Česka, a to od 16. 3. 2020. Celé město a snad i celý svět tak trochu zpomalil. Většina obyvatel dodržovala režim nastavený vládními nařízeními. Sběrný dvůr Město Albrechtice pracoval a staral se o úklid košů, a to i na turistických stezkách a rozhledně, odvoz plastů, kovů, sutě i ostatních odpadových materiálů. V sobotu 14. 3. 2020 byl sice pro veřejnost sběrný dvůr uzavřen, ale to neznamená, že zahálel. Ještě v tento den v souvislosti s rozšířením onemocnění COVID-19 způsobeným novým koronavirem SARS-CoV-2 byla příslušnými orgány identifikována závažná hrozba pro

veřejný pořádek a vnitřní bezpečnost České republiky. S ohledem na tuto skutečnost byla shledána, jakožto součást nezbytných opatření, potřeba neprodleně znovu zavést ochranu vnitřních hranic České republiky a zajistit neprůjezdnost hranic s Polskem. Na ulici Celní se hranice zatarasily velkými balvany a na mostě u zámku v Linhartovech se postavila betonovou překážku. Vedení města pro všechny pracovníky zajišťovalo ochranné a desinfekční pomůcky, bez kterých by práce v terénu nebyla možná, jelikož vláda ČR od čtvrtka 19. 3. 2020 nařídila nosit roušky.

Pro veřejnost byl sběrný dvůr uzavřen jen tu nejnutnější dobu od 14. 3. do 31. 3. 2020. Od 1. dubna 2020 mohli občané odložit odpad na sběrném dvoře, který v době karantény doma nashromáždili. Tuto možnost také hned hojně využili. Po dobu nouzového stavu byly plasty vykupovány bez čárových kódů. Od 17. 5. 2020 je opět možno předávat na sběrném dvoře pytle s čárovými kódy pro uplatnění slev na poplatcích za komunální odpad. Po celou dobu se sběrný dvůr staral o čistotu města, zeleň a kytičky. Zaměstnanci sběrného dvora zhotovili i provizorní parkoviště u mateřské školky. To původní bylo při dešti plné bláta. Upravil se i prostor mezi „Dakonom“ a železnicí, kde sběrný dvůr uklidil a upravil prostor, který sloužil jako odkladiště zeminy a skládka. Kácely se stromy na zahrádkách naproti sběrného dvora, upravovala se plocha v Hynčicích u zastávky, kde bude i lavička pod stromy, které jsou dostatečně ořezané. Na náměstí se opravoval chodník, který musel být rozebrán pro instalaci „antoníčků“ na náměstí. Na Žárech je postavena nová dřevěná autobusová zastávka, v parku Bedřicha Smetany jsou instalovány nové odpadkové koše.

Další parkoviště vzniklo na ulici Nerudova na odbočce ke kapli Keil von Eichenthurm, vytvořila se zpevněná plocha pod nádobami na tříděný odpad vedle parkoviště u kostela na náměstí, kde se položily pod kontejnery panely, a mnoho dalších akcí, které slouží všem. Po jarním úklidu, který letos převážně provedla upravená multikára, se pracovníci sběrného dvora pustili do kosení travnatých ploch. Plocha, která se nachází na ulici Nádražní a nacházelo se zde dříve dětské hřiště, je dnes louka, která se bude kosit jen dvakrát do roka. Sloužit bude jako útočiště pro hmyz a včeličky.

A nakonec ještě rekapitulace zimní údržby. I když letošní zima byla velmi mírná, bylo nutné udržovat chodníky i cesty. V uplynulé sezoně se na zimní údržbu spotřebovalo 2,5 tuny soli na chodníky a 50 tun štěrku převážně na komunikace. Červený traktor MC-Cormick s přední radlicí a sypacím zařízením najezdil 313 km a během zimy vyjel celkem sedmkrát. Zelený traktor Deutz-fahr s přední radlicí uklidil 116 km komunikací při dvou výjezdech na našem území.

V únoru byla na Sběrném dvoře instalovaná automobilová váha na vážení sutě a kontrolní vážení kovů na přívěsných vozících.

Rada města upravila nový ceník pro výkup čisté stavební sutě a demoliční sutě a ostatních zpoplatněných surovin s platností od 16. 3. 2020

CENÍK SBĚRNÉHO DVORA

	Cena s DPH
Cihla-čistá stavební suť bez příměsí (bez dřeva, drátů, plastů, asfaltu apod.) -podmínka vyhovující analýza dle 10.1 a 10.2 vyhl.294/2005 Sb.	0,50,- Kč/kg
Směsná stavební a demoliční suť a odpady	2,-Kč/kg
Nebezpečný odpad (eternit, lepenka apod.)	2,-Kč/kg
Uložení pneumatik	50,-Kč/ks
Doprava kontejnerovým vozidlem AVIA	28,-Kč/km
Manipulace vozidla AVIA s kontejnerem nebo hydraulickou rukou	300,-Kč/hodina
Prodej palivového dřeva z prořezávek zeleně	150,- Kč/prm
Osévání zeminy (cca 5 m3) *	1 000,-Kč + doprava
Osévání zeminy (přív. vozík do 500 kg) *	350,- Kč

* Osévání je nutné předem nahlásit v kanceláři Sběrného dvora nebo telefonicky na č. 608 093 303 (p. Veronika Mrkvová) nebo 608 194 853 (p. Tomáš Vašenda)

PODĚKOVÁNÍ

Chtěla bych touto cestou poděkovat paní starostce a vedení města za opravu vstupní brány ke hřbitovu v Hynčicích. Dříve lidé možná procházeli bez povšimnutí kolem nástěnné malby vpravo, ale nyní je určitě zaujme nádherná plastika umírajícího vojáka na levé straně brány. Oprava jistě přispěla k obnovení důstojnosti tohoto místa.

Za občany Hynčic děkuje Marie Vításková

HLAVNÍ BODY V JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA ZE DNE 29. DUBNA 2020

Bezúplatný převod pozemku na Valštejně do majetku města

Zastupitelstvo Města Město Albrechtice na svém 16. zasedání schválilo bezúplatný převod pozemku parc. č. 900 v k. ú. Valštej, druh pozemku: ostatní plocha; způsob využití pozemku: ostatní komunikace. Jedná se o pozemek pod komunikací na Ztracenou Vodu, první část, která je dlouhodobě bez úprav, jelikož je ve vlastnictví Státního statku Razová, podniku v likvidaci.

Schválení směrnice pro stanovení ceny při prodeji pozemků ve vlastnictví Města Město Albrechtice

Cena pozemku na základě schválené směrnice, kterou naleznete na webových stránkách města.

Katastrální území Město Albrechtice

1. Pozemky pro stavbu RD, RCH, zastavěná plocha a nádvoří, zbořeniště - 250 Kč/m²
2. Zahrady, pozemky přiléhající k nemovitosti, nebo s nemovitostí tvořící celek, pozemky nepřístupné – 90 Kč/m²
3. Orná půda, TP, ostatní plochy samostatně položené – 70 Kč/m²

Ostatní katastrální území

1. Pozemky pro stavbu RD, RCH, zastavěná plocha a nádvoří, zbořeniště - 200, Kč/m²
2. Zahrady, pozemky přiléhající k nemovitosti, nebo s nemovitostí tvořící celek, pozemky nepřístupné – 80 Kč/m²
3. Orná půda, TP, ostatní plochy samostatně položené – 60 Kč/m²

Příprava změny územního plánu

První podnět vlastníka pozemku na změnu ve funkčním využití ploch podle územního plánu byl podán před více než rokem. Postupně přibývaly další návrhy, až se zastupitelstvo města rozhodlo uveřejnit výzvu pro zjištění zájmu veřejnosti o změnu územního plánu. To bylo již loni v létě. Podnětů se sešlo více, některé byly orgánem územního plánování doporučeny jiné ne.

Zastupitelstvo města schválilo na svém zasedání dne 29.04.2020, na kterých pozemcích se prověří možnost změny ve funkčním využití podle požadavků vlastníků. Schválilo rovněž, jaký bude podíl žadatelů na úhradě nákladů za změnu územního plánu. Zastupitelstvo města stanovilo, že stejné podmínky budou platit i pro další zájemce, jejichž pozemky budou následně do změny územního plánu zahrnuty.

Pořízení bude probíhat běžným postupem, takže územní plán bude projednán i s veřejností. Dalšími změnami, které se jistě v územním plánu objeví, budou regulativy, které jsou již dnes závazné v nadřazených územně plánovacích dokumentacích, zejména v krajských Zásadách územního rozvoje.

A jaký bude nejbližší krok v procesu změny územního plánu? Na začátku července městský úřad připraví na základě odezvy majitelů nemovitostí, kterým zastupitelstvo schválilo prověřením změny, podklady pro zadání a výběr projektanta.

Ing. Marek Michalica,
tajemník Městského úřadu Město Albrechtice

REKONSTRUKCE BYTŮ

Během pandemie koronaviru zaměstnanci Sběrného dvora Město Albrechtice rozhodně nezháleli. Pustili se do oprav bytů v majetku města Město Albrechtice. Kompletní rekonstrukcí prošel byt na ulici Slezská. Rekonstruuje se i vnitřní prostor v domě s byty („holobyty“) s č. p. 13 na B. Němcové. Zde byla nově nainstalována plastová okna a částečně byl i opraven interiér.

Petra Hanusová

DARY Z ROZPOČTU MĚSTA PRO ROK 2020

Žadatel	Název projektu	Závěrečná zpráva	Schválené dary pro rok 2020
FK M. Al-ce, z.s.	Aktivní využití volného času sportem	ano	200 000 Kč
Golf Club M. Al-ce, z.s.	Tělovýchova a sport	ano	27 000 Kč
Jezdecké centrum M. Al.ce, z.s.	Zkvalitnění tréninkových podmínek pro jezdce a koně	ano	50 000 Kč
KST M. Al-ce, z.s.	Oddíl stolního tenisu na činnost	ano	51 500 Kč
TJ M. Al-ce, z.s.	Podpora rekreačního a výkonnostního sportu	ano	270 000 Kč
TJ Tatran M. Al-ce, z.s.	Pravidelná činnost mládeže šachového a gym. Oddílu	ano	80 000 Kč
Český kynologický svaz	Podpora kynologie v M. Al-ce	ano	11 000 Kč
Český svaz ochránců přírody M. Al-ce	Znovuzřízení zámeckého zahradnictví	ano	30 000 Kč
Klub důchodců Hynčice	Senioři sobě	ano	20 000 Kč
Klub důchodců M.Al-ce	Senioři sobě	ano	48 900 Kč
Pro Hynčice z.s.	Rozvoj činnosti spolku	ano	9 000 Kč
Přátelství z.s.	Mezinárodní spolupráce	ano	20 000 Kč
Valštejn	na činnost	ano	10 000 Kč
Zahrádkáři M.Al-ce	na činnost	ano	40 000 Kč
Celkem			867 400 Kč

PROJEKTY NAŠEHO MĚSTA

Kultura bez hranic

Jedná se o projekt s Gminou Biala, jehož výstupem měly být tento rok hned čtyři velké akce, a to Koláčobraní, Dny obce, Slavnosti sklizně v Polsku a představení Když Budulínek potká Rikšu. Jelikož se předpokládá, že těchto událostí by se zúčastnilo velké množství účastníků, bylo Město Město Albrechtice společně s partnerským městem nuceno všechny tyto kulturní akce přesunout na příští rok 2021.

Kdo si hraje nezlobí

V rámci tohoto projektu budou uspořádány sportovní hry a cyklistické závody pro děti z mateřské školy. Partnerským městem je zde taktéž Gmina Biala. Vzhledem k tomu, že se však nepředpokládá tak vysoká účast jako u výše uvedených akcí, mohou se naplánované aktivity odehrát na podzim, tedy od září do listopadu letošního roku. Záleží však na tom, zda se do té doby otevřou hranice s Polskem. Pokud by k tomu nedošlo, bude město žádat o odložení na příští rok.

Spojuje nás sport

Tento projekt je určený dětem ve věku 8 až 12 let navštěvujícím místní fotbalový klub a děti polského partnera.

Veškeré aktivity jsou naplánovány na rok 2021. Na naší straně jsou vypsána čtyři tréninková soustředění s profesionálními trenéry a zajištění turnaje „Přátelství“. Polský partner Gmina Biala uspořádá třídní fotbalový tábor, kterého se zúčastní děti, jež trénovaly a odehrály turnaj. V Polsku je bude čekat bohatý program, včetně turnaje. Výstupem projektu bude vytvoření společenské místnosti a zázemí z bývalé restaurace Gól. Cílem projektu je především navázání vztahů a vazeb s polskými sousedy a vytvoření základny pro společná setkání.

Bezpečněji na hranici

Jedná se o spolupráci místních hasičů s polskými hasiči z Gminy Biala, přičemž veškeré aktivity jsou výhledově naplánovány také až na rok 2021. Polští hasiči k nám přijedou na třídní školení na téma záchrana zvířat z prohlubní, odstraňování následků povodní a záplav a hašení lesních požárů. Na straně Polska je pak naplánovaný výlet do Vratislavy a hasičská soutěž. V rámci projektu by si místní hasiči rádi pořídili vysokotlaké hasicí zařízení pro zvýšení akceschopnosti v nepřístupném terénu a síť pro záchranu uvízlých zvířat z prohlubní, jímek a nemocných zvířat, která je pouze v Ostravě. Cílem projektu je navázat vztahy vzniklé v předchozím projektu a předat si znalosti a zkušenosti z vlastní praxe.

Zůstat v paměti pokolení

Tento projekt se zaměřuje na obnovu historického nebo přírodního dědictví a cílovou skupinou jsou obyvatelé Města Albrechtice a Gminy Biala. Na polské straně v rámci projektu obnoví a vyčistí památník obětem první světové války a v jeho blízkosti vybudují dřevěný přístřešek, kde se budou moci konat každý rok akce k uctění památky padlých během první světové války. Na naší straně bude renovován památník v parku B. Smetany i jeho prostředí, zároveň se vybuduje nová hudební bouda, která v parku dříve byla.

Cyklostezka Město Albrechtice – Třemešná

Na přelomu měsíců července a srpna letošního roku by se měla začít budovat cyklostezka mezi naším městem a Třemešnou. V současné době se bude v podlimitní veřejné zakázce vybírat zhotovitel této cyklostezky. Projekt řeší zvýšení bezpečnosti na silnici I. třídy s označením I/57 mezi obcemi Město Albrechtice a Třemešná formou vybudování komunikace IV. třídy pro chodce a cyklisty. Cyklostezka bude vedena paralelně se silnicí první třídy a bude sloužit osobám k nemotorové přepravě za prací, službami či vzděláním.

Vodovod Město Albrechtice – Opavice – Linhartovy

Město Albrechtice nechává v současné době zpracovat projektovou dokumentaci pro vydání společného stavebního

povolení na stavbu vodovodu v místních částech Opavice a Linhartovy, který bude napojen na veřejný vodovod v městě Město Albrechtice. Součástí projektu jsou veřejné části domovních vodovodních přípojek. Veřejná část domovní přípojky bude ukončena na obecní či státní parcele. Projektovou dokumentaci zpracovává firma AGPOL s.r.o. Olomouc.

V současné době není v místní části Opavice vybudovaný veřejný vodovod. Zdrojem pitné vody jsou vlastní domovní studny. V místní části Linhartovy je v jižní části vybudován veřejný vodovod, který je zásobován ze studny. V případě znehodnocení nebo nedostatečnosti zdrojů bude nutno zásobovat obyvatelstvo pitnou vodou z cisteren.

Pracovníci firmy AGPOL s.r.o. následně osloví obyvatele těchto příměstských částí a doručí jim evidenční listy s mapkou příslušné nemovitosti. Vyplněné evidenční listy se zákresem požadované trasy budoucí soukromé části přípojky se budou odevzdávat na úřadě paní Bc. Monice Baranové.

Autobusové stanoviště

Projektová dokumentace k autobusovému stanovišti se stavebním a územním povolením by měla být předložena na konci roku 2020. Poté bude vyhlášena veřejná zakázka na jeho zhotovitele. Předpokládá se, že hned na jaře roku 2021 by se začalo s výstavbou.

PŘEKRAČUJEME HRANICE
PRZEKRACZAMY GRANICE
2014—2020

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

Vendula Dankovičová a Petra Hanusová

MĚSTO VYHRÁLO VEŘEJNÉ GRILOVACÍ MÍSTO

Město Albrechtice se v měsíci dubnu zapojilo do soutěže „Grilujeme ve městě“, kterou organizuje společnost Vitana v rámci dlouhodobého programu podpory veřejného grilování. Soutěžící na prvních třech místech měli možnost získat vybudování veřejného grilovacího místa zcela zdarma. Během pár dnů se podařilo získat dostatek hlasů na to, aby se město dostalo až na druhé místo a vyhrálo grilovací set v podobě grilu, lavice se stolem a odkládacího stolu. Momentálně se jedná o tom, kde bude gril umístěn. Následná instalace by měla proběhnout na konci června letošního roku.

Petra Hanusová

IDEÁLNÍ POČASÍ PRO ZAPŮJČENÍ ELEKTROKOLA

S blížícím se teplým letním počasím nastává ideální čas k zapůjčení elektrokola. Kola získalo město minulý rok do výpůjčky od Moravskoslezského kraje za účelem podpory turistického ruchu. Občané si mohou zapůjčit elektrokolo horské či elektrokolo městské. Zájemce je následně povinen uhradit kauci a půjčovné, jehož výši naleznete na našich webových stránkách www.mesto-albrechtice.cz. Výpůjčku zajišťuje podatelna na Městském úřadě Město Albrechtice.

Pro jejich zapůjčení volejte na číslo 774 420 748 nebo přijďte osobně na Městský úřad Město Albrechtice. Kromě samotného kola je možné zapůjčit si i helmu, kterou je vypůjčitel povinen nosit po celou dobu jízdy. Neváhejte a přijďte si vypůjčit naše elektrokola!

Petra Hanusová

BLÍŽÍ SE OBDOBÍ HNÍZDĚNÍ RORÝSŮ

Dobou hnízdění rorýsů je 20. duben až 10. srpen. V tomto období nesmí být do jejich hnízdění rušivě zasahováno. To v praxi znamená, že při opravách domů, střeš nebo instalace zateplení budov se provádí práce mimo atiku – např. výměny oken, opravy výtahů, vchodových dveří apod. Zateplení či rekonstrukce střechy se pak s ohledem na hnízdění provádí v srpnu a následných měsících. Lešení se v období hnízdění rorýsů staví na úroveň předposledního podlaží a jeho dostavba je realizována až v měsíci srpnu nebo později. Při opravách budov je nutné zachovat přístupové otvory a cesty rorýsům k jejich hnízdům, která jsou umístěna v dutinách v podstřeší. K provádění prací je vhodné vybrat firmu, která provádí zateplování v souladu se zákonem a využívá instalaci budek pro rorýse do zateplení. Plošné rekonstrukce domů znamenají nenahraditelnou ztrátu tisíců hnízdnicích příležitostí. Pro rorýse je typická pevná vazba na hnízdě. Kde jednou úspěšně vyhnízdí, tam se opakovaně vrací. Pokud o hnízdě dutinu přijde, trvá mu i několik let, než si najde novou. Rorýsi pak jen těžko hledají nová hnízdě a jejich úbytek může být dramatický. Je nutné mít na zřeteli, že i nejběžnější volně žijící ptáci v městském prostředí mohou být ohroženi třeba jen naší lhostejností. Stejně jako všechny volně žijící druhy ptáků je u nás rorýs chráněn zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 48 tohoto zákona a podle přílohy III vyhlášky č. 395/1992 Sb., která je jeho prováděcím předpisem, je rorýs zařazen mezi druhy zvláště chráněné v kategorii ohrožený.

Co může udělat občan:

Při podezření na ohrožení rorýsů a jejich hnízdě kontaktuje nejbližší inspektorát České inspekce životního prostředí (ČIŽP). Může také hlásit hnízdě rorýsů do evidence. Tyto informace a další návody a podnětné články lze najít na stránkách www.rorysi.cz

VZPOMÍNKA NA ING. PETRA KRÁTKÉHO (PŘEDSEDU MNV 1972 - 1990)

Několik dnů před koncem roku 2018, než se bývalý starosta Města Albrechtic Ing. Petr Krátký po padesáti letech svého působení v Městě Albrechticích přestěhoval do Vrbna pod Pradědem, pozval na krátké setkání několik lidí z Města Albrechtic, se kterými se profesně či přátelsky při různých aktivitách střetával, aby se rozloučil. Kdyby měli přijít všichni, s nimiž rád spolupracoval, salonek Kavárny pod kinem by určitě nestačil. Nikdo z přítomných ale nemohl tušit, že je to po mnoha letech první a zároveň poslední setkání. Ing. Petr Krátký zemřel ve čtvrtek 12. března 2020 ve věku 73 let.

V roce 1969 se ve svých 23 letech přestěhoval do naší obce z Jablonce nad Nisou a začal pracovat jako vedoucí Stavebního střediska dřevařské výroby u Lesního závodu Město Albrechtice. V roce 1970 byl zvolen poslancem Místního národního výboru (dále jen MNV), kdy úzce spolupracoval s úřadujícím předsedou Emerichem Santariusem. Ten bohužel v roce 1972 vážně onemocněl a Petr Krátký se stává, jako schopný organizátor s přirozenou autoritou, nástupcem oblíbeného, uznávaného člověka, který nastartoval nebývalý rozvoj Města Albrechtic. Stal se úspěšným pokračovatelem nastoupené cesty, nejdříve jako člen Rady a zastupující předseda a od roku 1975 již jako předseda MNV.

Funkci s týmem spolupracovníků vykonával 18 let, od roku 1979 jako člen KSČ až do svobodných voleb v roce 1990. Nebál se sdělovat své názory, a tak se není co divit, že měl své příznivce, i své odpůrce. Těch prvních, jak určitě příslušníci starší generace dobře vědí, bylo nepoměrně víc. Nebál se rozhodovat, ale ani delegovat pravomoci, občas i zariskovat. Zvládal to, čemu se dnes říká lobbying. Byl úspěšný v době, kdy byl relativní dostatek finančních prostředků, jen obtížně se sháněli dodavatelé stavebních prací a potřebný materiál. Obec získala pod jeho vedením v letech 1976 a 1977 ocenění „Za úsilí a pracovitost občanů“ a v roce 1981 celostátní vyznamenání „Za zásluhy o výstavbu“, třikrát od Vlády ČSSR Čestné uznání I. stupně, jedenkrát obec dostala ocenění Krajského národního výboru II. stupně a jedenkrát titul „Vzorná hraničářská obec“.

Těžko vypsát vše, co se podařilo vybudovat a zajistit, a na něco nezapomenout, když podrobnější informace smývá čas a nejsou k dispozici téměř žádné archívni záznamy. Město Albrechtice, včetně od roku 1980 místních částí Hynčice, Opavice a Linhartovy, získalo takřka kompletní občanskou vybavenost. Kromě toho, že byl opraven vodovod v Albrechticích, realizována plynofikace, u SOUz postavena tělocvična, původně sloužící i základní škole, vybudována přístavba základní školy, komplex mateřské školy, hotel Národní dům, včetně velkého sálu a jeviště s maximálním technickým zázemím obsahujícím také osvětlovací park, byl také vystavěn Dům služeb, autobusové nádraží, obchodní středisko na ulici Osvobození a v jeho sousedství služebna Veřejné bezpečnosti (dnešní služebna Policie ČR) a areál drobných provozoven. Byla rekonstruována „Katovna“ v místním parku, stejně tak koupaliště, kde byly instalovány solární panely sloužící k ohřevu vody, dále budova MNV a nově v ní byla zřízena obřadní síň. Na místním hřbitově byla vystavěna důstojná smuteční síň.

Byly vybudovány inženýrské sítě na ulici Nádražní s návazností na kanalizaci na Celní ulici, včetně čistírny odpadních vod. Následně se Ing. Petru Krátkému podařilo jako poslanci ONV a předsedovi stavební komise při ONV prosadit výstavbu panelových domů na stejné ulici. V obci se postavilo přibližně 150 rodinných domů v rámci programu „Stabilizace občanů“ v našem regionu, což bylo vzhledem k počtu obyvatel města jedním z nejlepších výsledků v republice.

Ing. Krátký byl mnohaletým členem Českomoravské myslivecké jednoty, nadšeným nimrodem a milovníkem přírody. Podporoval v obci rozvoj sportu. Sám, dokud mu to zdraví dovozovalo, aktivně sportoval. Jako člen oddílu mužů ZRTV při TJ cvičil i na jedné ze spartakiád. Rád lyžoval, několik let byl členem Horské služby Jeseníky, stanice Karlov. Uměl lidi motivovat k dobrovolné práci. Tak právě parta chlapů ze ZRTV (oddíl základní a rekreační tělesné výchovy při TJ) s materiálním zajištěním ze strany MNV vybuodovala lyžařský vlek s dřevěnou boudou na kopci „Jahodák“ a tenisové kurty nad parkem, včetně sociálního vybavení a klubovny. Základní škole se dostalo rozsáhlé materiální podpory na generální přestavbu školního víceúčelového hřiště, které rovněž budovali dobrovolníci z řad žáků a jejich rodičů. Aktivní podpory se dostávalo i oddílu kopané při budování a údržbě fotbalového areálu a tribuny či aktivní podpoře sportovně společenské aktivity „Štítu Albrechtic“. Pozornost byla věnována také údržbě areálu hřiště na kopanou v Hynčicích.

Ne všechny plány a odvážné vize se Ing. Petru Krátkému podařilo realizovat. Málokdo ví, že existovala kompletní studie na změnu architektonického řešení našeho náměstí, včetně vybudování podzemních kolektorů pro instalaci rozvodů energií, vody a odpadních vod, záměr vybudovat u školy areál školní družiny a společnou jídelnu pro ZŠ a SOUz, stanici mladých přírodovědců, zajistit centrální vytápění pro zamýšlený, nadstandardně vybudovaný školský komplex.

Ing. Petr Krátký věnoval 18 let svého profesního života rozvoji Města Albrechtic, odvedl pořádný kus práce. Za to mu patří poděkování. Stal se tak jednou z nejvýraznějších osobností Města Albrechtic. Čest jeho památce.

Mgr. Karel Knapp

VZPOMÍNKA NA ING. IVO VYKOPALA

Ing. Ivo Vykopal se narodil 10. února 1942 v Olomouci jako druhorozený syn manželům JUDr. Aloisi a Libuši Vykopalovým. Pocházel z pěti sourozenců, měl dvě sestry, Libuši a Hanku, a dva bratry, Aloise a Karla. Pan Vykopal se narodil do válečné doby, kdy se lidé báli o život, a odchází v době, kdy se lidé opět bojí o život. I v jeho životě stále bojovalo dobro se zlem a jeho život byl do poslední chvíle dramatický.

Už jako dítě zažil rány osudu, kdy mu v osmi letech zavřeli tatínka jako politického vězně na dva roky do vězení za jeho advokátní činnost pro církev. Malý chlapec s maminkou a sourozenci zůstali bez finančních prostředků, odkázáni na pomoc přátel a příbuzných. Celá rodina byla navíc nuceně vystěhována do pohraniční obce Města Albrechtic, do domu na Celní ulici v těsné blízkosti polských hranic. Právní činnost byla jeho otci dále zakazována. Poloopuštěný dům na konci vesnice byl bez veškerého sociálního zázemí. Ivo Vykopalovi, městskému chlapci, se zde otevřela náruč kouzelné venkovské přírody - lesy, louky, rybník, řeka a také spousta venkovských kamarádů. Od té chvíle se pro něj příroda stala láskou a tu mu už nikdy nikdo nevzal. Vždy když vzpomínal na své dětství, oči mu zářily štěstím a radostí. Nejraději chodil ke Kajnarům. Byla tam hromada dětí a taky pro něj vždycky zbyl i nějaký ten žvanec. Milovat to tady, a tak se Albrechtice už navždy staly jeho domovem.

Ve dvanácti letech se Ivo Vykopal přestěhoval s celou rodinou do staré německé vily na ulici Sokola Tůmy. Už jako dítě jej učitelé angažovali do důležitých funkcí. Snad viděli ten veliký potenciál vůdce, učitele, organizátora a charismatického člověka odhodlaného jít do všeho s maximálním nasazením a odpovědností. Na základní škole byl předsedou pionýrské organizace. Reprezentoval školu v různých sportovních soutěžích. Hrál fotbal, hrál na klavír, krásně zpíval i maloval.

Po základní škole vystudoval gymnázium v Krnově. Po maturitě nastoupil na dvouletou nástavbu na Střední zemědělsko-technické škole v Přerově. Jinou školu mu pro politický škraloup kvůli tatínkovi nechtěl tehdejší režim povolit. A tak neměl na výběr, i když snil o profesi lesníka.

Po ukončení dvouleté nástavby chtěl pokračovat ve studiu na vysoké škole. Žádné denní studium mu však opět nebylo opakovatně povoleno. Nastoupil tedy jako agronom na zemědělské hospodářství v Bohušově a dálkově začal studovat na Vysoké škole zemědělské v Brně. To byla jediná vysoká škola, kterou mu komunisté povolili.

Dne 23. dubna 1966 se oženil s manželkou Helenou, se kterou má dcery Helenu a Ivetu. V ten samý rok tatínek také úspěšně složil státní zkoušky na vysoké škole a získal titul inženýr i přesto, že se mu v tom pokusil tehdejší režim zabránit. Rodina bydlela do roku 1973 ve Slezských Rudolticích. Zde tatínek pracoval jako agronom a ředitel zemědělského hospodářství. V roce 1974 se přestěhovali do Města Albrechtic do panelového domu, kde bydleli jen krátce. Rozhodli se postavit dům ve vilové čtvrti, kde se později i přestěhovali. V Městě Albrechticích pracoval jako agronom rostlinné výroby a později i jako ředitel státních statků.

Po privatizaci podniku kandidoval za Občanské fórum na funkci starosty obce. Tuto funkci vykonával tři funkční období do roku 2002. Za jeho působení se v obci podařilo zahájit i dokončit spoustu projektů a získat dotace na zvelebení obce. Byla postavena tělocvična pro základní školu, domov pro důchodce, byla natažena síť pro

kabelovou televizi, vybudována čistička odpadních vod, podařilo se odkoupit stavební pozemky pro výstavbu nových rodinných domů, získat v privatizaci bytové domy na náměstí a opravit je. Dále bylo zmodernizováno koupaliště, byla získána budova, kde se otevřel ústav pro mentálně postižené, mnoho míst v obci bylo upraveno a osázeno zelení. Organizoval obecní plesy a spoustu kulturních a sportovních akcí. Za jeho působení byla navázána přátelská spolupráce s výměnnými pobyty s obcí Preccenico v Itálii.

Úplně nejtěžší období zažil Ing. Ivo Vykopal jako starosta v době stoleté vody v roce 1997. Povodeň napáchala v obci obrovské škody, které se daly srovnat s obdobím po válce. Neuvěřitelně rychle se podařilo díky jeho schopné organizaci obec zvelebit. Byly postaveny nové mosty přes řeku, nové cesty, byla zahájena a dokončena plynofikace obce, nechal vybudovat nový vodovod, který byl nově zaveden až do Hynčic. S Červeným křížem se podařila vyjednat výstavba nových domů pro občany, kterým voda sebrala jejich obydli.

Za jeden z největších úspěchů považoval získání zámku Linhartovy do majetku obce. Jako předseda Mikroregionu Krnovsko a Euroregionu Praděd získal 12 mil. korun na opravu zámku, z něhož je dnes centrum kulturního dění. V rámci tohoto dění vznikla ve spolupráci s panem Maršálským a panem Václavíkem organizace Sdružení přátel Linhartovského zámku, jemuž také předsedal. Vedl dlouhou dobu v obci i politickou stranu ODS. Podařilo se mu povýšit obec na město, spolupodílel se na návrhu vlajky a znaku města. Nechal na počest povýšení města vyrazit několik medailí „Čestný občan Města Albrechtic“, které mají být udělovány občanům za zásluhy.

Od roku 2003 pracoval jako vedoucí Charitního domova pro řeholnice v Městě Albrechticích, kde působil až do roku 2015. Prý si ho tenkrát sestřičky vymodlily. Zrekonstruoval a zmodernizoval klášter od sklepa až po půdu.

V roce 2016 se rozhodl, že nadešel čas odpočinku, a tak si plně začal užívat důchodu. Pan Vykopal měl spoustu koníčků. Sbíral známky, pěstoval skalničky, obhospodařoval zahrádku, zavařoval, rád houbařil, i když mu to už nohy nedovolovaly, četl knihy a stále se aktivně účastnil jako člen rady města a zastupitelstva na správě obce.

Snad všechny ty rány osudu, které mu život a lidé uštědřili, podlomily nakonec jeho zdraví. Kdo ví...Jeho srdíčko dotlouklo v kruhu nejbližších v neděli 15. března v hodině božího milosrdenství.

Byl to neobyčejný člověk s čistou duší a převelikým srdcem. Smyslem jeho života bylo především dávat. Pobýt v jeho přítomnosti byl balzám pro tělo i duši. Vyzařovala z něj láska, pokora a něco krásného, co nelze slovy popsat. Lidé ho milovali pro jeho empatickou, vstřícnou a laskavou povahu. Byl pokorný a skromný. Nad nikoho se nikdy nepovyšoval a vždy byl připraven ochotně pomoci komukoliv bez rozdílu. Byl čestný, spravedlivý, zásadový, vytrvalý, pracovitý, kreativní, ale i tvrdohlavý. Měl charisma a šmrnc gentlemana. Miloval život, protože věděl, jak vzácný je to dar. Uměl si jej užít a vychutnat plnými doušky. Dotkl se tolika srdcí, tolika duší, že nelze zapomenout. Byl hluboce věřící člověk a přál si, aby obec, kterou si tolik zamiloval už v dětství, vzkvétala a lidé v ní žili v lásce, harmonii a porozumění. Kéž by se jeho sny staly skutečností.

Iveta Vykopalová

SOUSTRAST NAD ZTRÁTOU PŘÍTELE

Zdráhám se uvěřit, že se s Ivem na tomto světě už nepotkám. Dalo by se říct, že si odpočinek zaslouží, vykonal toho víc, než mnoho lidí za život stihne. Dokázal věci, které se zdály být nemožné, žádný cíl se mu nezdál dost vzdálený, aby to vzdal. Zůstává po něm dílo, které bude těšit generace po nás. Často mu bylo placeno zlobou, závistí, pomluvami a nadávkami. Tyto podoby lidské hlouposti se mu nevyhnuly, nevyhýbají se pracovitým lidem, ty si hýčkají ti, co nic nedokázali, ale tyto vady na charakteru nutně potřebují ke svému životu. Ivo byl mimořádná osobnost, často jsem jej potřeboval, často jsem

nerozhodl bez porady s ním. Takoví lidé by neměli umírat. Všechny nás jeho odchod bolí a víme, že tu největší bolest prožívá rodina. Neumím ubírat z této bolesti, to snad dokáže jenom čas, ale u člověka, jakým byl Ivo, to nedokáže ani on. Jsem velmi smutný. Je mi to moc líto. Patřil k tomu hezkému, co mě v životě potkalo. Nikdy nezapomenu!

S úctou Stanislav Navrátil,
Přednosta bývalého Okresního úřadu v Bruntále

NA ZÁMKU V LINHARTOVECH TO ŽILO I BĚHEM PANDEMIE KORONAVIRU

Pan kastelán zámku Jaroslav Hrubý povyprávěl, co chystá na letošní sezónu, o opravě zámku i o tom, co vše se dělo v Linhartovech od začátku pandemie koronaviru. Během zimních měsíců se zámek vyklízel a připravoval na tolik očekávaný Velikonoční jarmark, který bohužel musel být kvůli koronaviru zrušen. „Letos jsem dělal novou velikonoční výzdobu, všechno jsem vyřezával po večerech, člověk pak byl zklamaný, ale nedá se nic dělat, všichni jsme to brali tak, že nikdo za to nemůže,“ komentuje pan Hrubý zrušení jarmarku. „Na jarmark jsem měl všechno nachystané, včetně stolů, židlí a jmenovek, ale já říkám, že to jsou malé věci,“ vyjadřuje se kastelán. „Na jednu stranu jsem ale díky koronaviru stihl to, co za celý rok nestihnou, natřel jsem lavičky, vyčistil kanalizaci na nádvoří a dělám inventarizaci kompletně všech věcí, co jsou na zámku,“ dodal pan Hrubý.

Zámek si i díky poutavým prohlídkám pod vedení pana kastelána Hrubého získává na oblibě, lidé na něj nejezdí jen ze všech koutů České republiky, ale dokonce už i ze zahraničí. „Na zámek jezdí hodně lidí z okolí Brna, loni i předloni jsme tady dokonce měli zájezdy ze Španělska, Itálie a Rakouska,“ řekl s potěšením. Největším lákadlem stále zůstává keramika pana Kutálka, na kterou jezdí autobusy až z Bratislavy. „Pan Kutálek je pojem, kdo rozumí umění, ví, že je to bomba, lidé se často diví, jak se mi podařilo ho sem dostat, já vždycky říkám, že to je to kouzlo osobnosti,“ směje se.

Na zámku by tento rok měla odstartovat i plánovaná rekonstrukce. Během ní se vymění všech 150 oken, v devíti místnostech se zrekonstruují stropy do původního stavu, budou se dělat dřevěné podlahy, ve 21 místnostech se nainstalují klasické dřevěné dveře. V některých místnostech se vybudují i speciální zástrčky na radiátory a v zimě se tak budou moci již bez problémů organizovat koncerty. Vybuduje se i nový výtah, který nahradí stávající nevyhovující nákladní výtah. Do výtahu by se tak nově měly vejít i všechny typy vozíků, což bývá v současném výtahu problém. Opravou projdou i zámecké sklepy, kde se budou dělat nové cihlové podlahy. Před zámkem by pak měla vzniknout promenádní zóna ve tvaru ležaté osmičky, neboli nekonečna, či parkoviště pro 3 autobusy a asi 20 aut.

„Pořád jsme zvažovali, jestli máme i přes rekonstrukci zámek letos otevřít, lidé mi píší pěkné maily a prosí mě, ať zámek otevřeme,“ říká potěšeně kastelán. I to byl impuls pro pana Hrubého, aby naplánoval slavnostní zahájení sezóny s výstavou hraček manželů Břicháčkových, autíček Formule 1 od Petra Kocourka, výstavu modřanské keramiky paní doktorky Juráňové a nebude chybět ani vyhlášená keramika pana Kutálka. Výhledově se však neví, jak dlouho zámek bude otevřen a jak moc ovlivní rekonstrukce jeho chod. „Letos z tohoto důvodu nebude určitě noční prohlídka a zřejmě ani Vánoční koncert a Vánoční jarmark,“ dodává Jaroslav Hrubý. Přiznává, že určitě by rád naplánoval nějaké koncerty a divadelní představení. Nyní se čeká na domluvu s firmou, kolik bude potřeba uzavřít místností a zda zabere i nádvoří zámku. Sám ale doufá, že se bude moci využívat přízemí a kulturní akce se budou moci konat nadále.

Petra Hanusová

MANŽELÉ JOSEF A JIŘINA MRKVOVI ZABEZPEČUJÍ UDRŽBU A ÚKLID ZÁMECKÉHO PARKU

Josef a Jiřina Mrkvovi jsou obyvatelé Linhartov, stejně jako manželé Menzelovi. Dokonce jsou sousedy a oba manželské páry spojuje láska k zámeckému parku a obrovská pracovitost. Byl to před mnoha lety právě Heřman Menzel, díky jehož péči můžeme dodnes obdivovat v parku řadu vzácných dřevin, staleté duby, letní jinan dvoulaločný, jedlovec kanadský, cypřišek nutkajský a řadu dalších cenných exemplářů. Věnoval péči o park i s manželkou několik desítek let svého života. Vysazoval okrasné keře a stromy.

Heřman Menzel – uznávaný dendrolog, milovník přírody a dříve mnohaletý správce zámeckého parku...

Heřman Menzel je stále plný elánu a odhodlání, a to i přes svůj pokročilejší věk. Nikdo by mu nehádal letošních 82 roků. I když už nevykonává funkci správce parku, přesto si docela pravidelně najde čas, aby se krásným areálem, kterému věnoval v minulosti tolik svého volného času a pracovního úsilí, neprošel. Nepotěšil se krásnými keři a vzrostlými stromy. Jeho znalost všech dřevin a keřů v parku je obdivuhodná a nenahraditelná.

V péči a údržbě přibližně sedmi hektarového areálu má naštěstí své pokračovatele, zaměstnance Městského úřadu Město Albrechtice, manžele Josefa a Jiřinu Mrkovy. Každoročně, hned jak to počasí dovolí, pustí se do pletí záhonů, odklizení spadlých větví. Okopávají keře. V místech, kde je to vhodné, sekají trávu. Dělají vše proto, aby se návštěvníkům zámku po zhlédnutí mnoha expozic venku dobře procházelo a odpočívalo.

V parku o rozloze přibližně 7 ha roste vzácný druh jehličnanu – borovice cvilínská, místními lesníky také nazývaná Heřmanova borovice, o jejíž záchranu se zasloužil velký milovník přírody, dendrolog, již zmíněný Heřman Menzel. Zámecký park v Linhartovech, založený ve francouzském stylu, získal v roce 1991 statut arboreta. Zřejmě patří nejen k nejstarším v našem regionu, ale i v celém Slezsku. Jeho založení připadá na období 1578 – 1658, kdy panství vlastnili Haugvicové z Biskupic. O další rozvoj se mezi lety 1658 – 1855 zasloužili následující majitelé Sedlničtí.

V parku byly vybudovány odpočinkové altány, vysázeny další botanické druhy. Byla ve zmíněné době vystavěna zimní zahrada ležící po vzniku ČSR při levém břehu hraniční řeky Opavice na polském území. Dávno ztratila svoji původní krásu, je z ní ruina sloužící hospodářským účelům. O další příznivé úpravy se zasloužil následující majitel, obchodník se sukny, Eduard Wenzelides. Historie i současnost zámku je velmi zajímavá a bohatá a podrobné informace naleznete na webu zámku Linhartovy.

NEJEN DIVÁKŮM KABELOVÉ TELEVIZE

Po dobu dvou měsíců se všechno v naší společnosti točí kolem problému s koronavirem COVID 19, což prověřilo všechny oblasti naší společnosti včetně telekomunikačních technologií. Všichni poskytovatelé internetového připojení zaznamenali nárůst datových přenosů ve svých sítích, poněvadž mnoho lidí muselo zůstat doma a také školní výuka byla vedena formou videokonferencí.

Další oblastí bylo faktické zastavení přechodu pozemního vysílání na DVB-T2 HEVC. Podle původního harmonogramu měla naše oblast přejít na tento standart v měsíci květnu. Nový časový harmonogram přechodu musí nyní stanovit vláda. Podle posledních informací by se u nás mělo přeladovat na DVB-T2 HEVC během měsíce srpna tohoto roku. Té chvíli provedeme zásadní úpravu obsazení námi vysílaných kanálů programové nabídky, což si vyžádá přeladění všech televizorů ve městě. O termínu přeladění budete včas informováni. Je samozřejmé, že budeme vysílat mnoho programů i ve staré normě (DVB-T MPEG 4), které bez problémů zobrazí

starší televizory. Je samozřejmé, že budeme mít v programové nabídce také pozemní vysílání v normě DVB-T2 HEVC, poněvadž v době karanténních opatření bylo pozemní vysílání českých stanic bráno jako primární způsob šíření důležitých vládních nařízení v době nouzového stavu. Všichni satelitní operátoři, kteří vysílají programy českých programů pomocí satelitů, mají svá sídla firem v zahraničí (nejčastěji v Lucembursku), proto se na ně nevztahují žádné povinnosti vydané naší vládou v době krizových stavů.

Nouzový stav nám zkomplikoval i opravu přívaděče elektrické energie pro zesilovače na ulicích Nádražní, Osoblažská a část ulice Celní. V nejbližším možném termínu proběhnou výkopové práce u rozvaděče elektrické energie na křižovatce ulic Nádražní – Lázeňská. Při velmi větrném počasí docházelo na našem elektrickém přívaděči ke zkratům, což přerušilo dodávku elektrické energie zesilovačům kabelové televize ve výše uvedené části města.

Bc. Vladislav Hlaváček

OKÉNKO DO KNIHOVNY

Od 4. května městská knihovna opět funguje v běžném režimu. Jen musíme dodržet hygienická pravidla pro provoz knihoven. Knihy jsou po vrácení od čtenářů uloženy do karantény. Čtenáři musí mít při vstupu do knihovny zakrytá ústa a nos, ruce si musí desinfikovat při vstupu do prostoru pro volný výběr knih. V knihovně mohou být současně pouze dva čtenáři a musí dodržovat povinné rozestupy.

Dobu uzavření knihoven z důvodu koronavirové infekce využila naše městská knihovna k revizi knihovního fondu. Revize byla původně naplánována na léto letošního roku. Bylo zrevidováno 17 641 svazků knih a zjištěny 4 nezvěstné knihy.

Plánované akce - besedy a cestovatelské přednášky, byly zrušeny. Snad se na podzim opět setkáme na těchto akcích.

Byly zrušeny i kolektivní návštěvy žáků mateřské a základní školy, které se měly uskutečnit hlavně v březnu – měsíci knih a čtenářů. Soutěž „Co víš o Boženě Němcové“ byla prodloužena do konce června letošního roku. Po vyhodnocení soutěže budou vylosováni dva účastníci, kteří obdrží knihu.

Na květen byla domluvena beseda se spisovatelem, pedagogem a literárním teoretikem Michalem Sýkorou, který je autorem detektivních příběhů: Případ pro exorcistu, Modré stíny, Ještě není konec a Pět mrtvých psů. Jeho romány se staly předlohou úspěšné televizní série „Detektivové od Nejsvětější Trojice“ v čele s komisařkou Marií Výrovou. Všechny jeho knihy máme v knihovně, můžete si je přijít vypůjčit a snad se podaří na podzim uskutečnit a plánovanou besedu.

Dagmar Horáková, vedoucí městské knihovny

INFORMACE Z ČISTÍRNY ODPADNÍCH VOD

S panem Berkovcem a panem Dlouhým jsme krátce hovořili o chodu místní čistírny odpadních vod, kterou spravují místní Služby obce Město Albrechtice. Zmínka padla o tom, co jim znepříjemňuje práci, i o tom, jestli je možné zavést zde do budoucna moderní technologie.

Zásadním problémem nadále zůstává, že lidé vyhazují do svých toalet odpad, který tam nepatří. „Lidé do záchodů vyhazují zejména vlhčené ubrousky či dámské hygienické potřeby, to nám poté hodně znepříjemňuje práci,“ komentuje situaci pan Dlouhý. Do čistírny už několikrát doputovaly i zbytky potravin, shnilé ovoce nebo jednou dokonce i kůže ze zvířat. „Práci nám znepříjemňuje i to, že lidé vypouští jímky do svých zahrad a nám zhruba jednou za dva roky přivezou

vyhnilý, hustý odpad, to pak velmi narušuje samotný proces čištění,“ říká vedoucí Služeb obce Město Albrechtice pan Stanislav Berkovec.

V Městě Albrechticích je ještě pár částí, kde kanalizace stále není. Jedná se například o ulici Hašlerovu a její část za hřbitovem, ulici Boženy Němcové od domu č. p. 13, dále pak třeba ulice V Sadě, Leoše Janáčka a Polní. Padla i otázka, zda se výhledově plánuje tyto části ke kanalizaci připojit. „Na tuto vzdálenost se jedná o malou hustotu obyvatel, s největší pravděpodobností by ani nedosáhli na dotace,“ dodává pan Berkovec. Lidé by tedy buď dotaci nezískali, anebo by získali jen velmi malou částku. To by znamenalo, že by si vše

museli financovat z vlastních zdrojů. Ulice Hašlerova by však nevyšla výškově, tím pádem by realizace byla mnohem dražší. Pokud by se i přesto v budoucnu zmíněné části ke kanalizaci připojily, muselo by se snížit navázení cizích jímek. „Kdybychom připojili zbývajících asi 300 obyvatel, o to by se muselo snížit navázení, teď jsme totiž zejména v letních měsících nahraně s kapacitou,“ vysvětluje Stanislav Berkovec. V takovém případě by se jímky musely začít navážet do Krnova. Otázkou zůstává, zda by to Krnov přijal. Důležité je také zmínit, že v současné chvíli je k místní čistírně připojeno zhruba 2 200 osob z našeho města, což je více než polovina zdejších obyvatel.

Co se týká technologie užívané na místní čistírně odpadních vod, ta je daná. „Průběžně se vyměňují čerpadla, česle, čistící míchadla, ale s technologií nehme,“ objasňuje vedoucí služeb. Jednotlivé komponenty se tedy průběžně vyměňují za modernější, ale systém se změnit nedá. „Bioplyn by se zde využívat nedal, jelikož na to jsme tady malí, museli bychom být asi sedmitisícové město,“ sdělil pan Berkovec.

Později přišla řeč na domácí čistírny odpadních vod, na něž si mohli občané podávat dotační žádosti. Problém je v tom, že spousta lidí neumí správně pracovat s tímto typem čistíren. „Jsou to biologické čistírny a lidé se musí naučit, že nesmí užívat saponáty na bázi chlóru a čpavku,“ popisují pan Berkovec s panem Dlouhým. Stačí totiž opravdu malé množství, zhruba jedna štamprle, aby domácí ČOV přestala fungovat tak, jak má. Poté trvá zhruba měsíc, než se znovu biologicky nastartuje a je opět funkční.

Petra Hanusová

„ZADOSTIUCINĚNÍ A RADOST JE NEJLEPŠÍ ODMĚNA“

Říká Adéla Hazuchová o činnosti neziskové organizace.

Adéla Hazuchová je jednou ze tří členek neziskové organizace DAK (Dejte, kolik snesete, z. s.), která uspořádala už tři povedené sbírky na pomoc nemocným dětem. Spolu s doktorkou Klárou Sedláčkovou a operní zpěvačkou Dorotou Grossovou se v našem městě dostaly do povědomí především díky charitativní akci Osladíme Adélce život. Adéla Hazuchová prozradila, jak vznikají akce i jak oslovují potřebné rodiny.

Jaký máte vztah k Městu Albrechticím?

V Albrechticích jsem vyrůstala a chodila jsem na místní základní školu. Stále sem jezdím, protože zde žije má sestra i babička. Dokonce tady mám pořád trvalé bydliště.

Jak vznikla organizace DAK a co bylo impulsem pro její založení?

Měla jsem už nějakou dobu záměr, že bych se chtěla věnovat dobročinnosti. V létě 2017 mi posílala naše doktorka Klárka na fotkách obrázky, které namalovala a které měly spoustu pozitivních ohlasů, tak mě napadlo ze srandy, že uděláme jejich dražbu. Nakonec jsme si řekly, že to není úplně špatný nápad. Napadlo nás, že by tam mohla zazpívat i Dorota. A pak už jsme jen hledaly možnosti, jak se spojit s nadacemi, které by nás podpořily finančně. Dá se říct, že to vzniklo úplně spontánně.

Jak získáte kontakt na osobu, které se pak následně rozhodnete pomoci?

Například prvního Vojtu jsme získali tak, že Klára působila v Praze na klinice, kde byly děti s vzácnými metabolickými poruchami a Vojta byl jedním z nich. Jde hlavně o to, že s tím musí souhlasit rodiče. Nesouhlasí s tím někdy z toho důvodu, že jsou už hodně unavení a nechtějí svůj rodinný příběh medializovat. Cílová osoba je většinou vybrána na základě tipu z okruhu pacientů doktorky Kláry.

Jak běžně vznikají vaše akce?

Vznikají hodně živelně, nijak si neplánujeme, že například uděláme akci v únoru 2020. Většinou je to tak, že nám někdo i nezámyslně vnukne nějakou myšlenku nebo natrefíme na silný příběh a toho se chytíme.

Jak vznikl nápad uspořádat akci „Osladíme Adélce život“ právě zde na Základní škole v Měste Albrechticích?

Na základní škole byla již částečně dopředu domluvená návštěva cukrářky Mirky van Gils Slavíkové. Aby akce získala hlubší smysl, než jen že děti budou péct s kvalitní cukrářkou výrobky, přidal se k tomu dobročinný rozměr. A o ten jsme se postaraly právě my. S organizací pak pomáhaly i paní učitelky, pan školník, žáci a náš kamarád Adam Růžička, kterého do akcí zapojujeme.

Čekaly jste takovou účast?

Bylo mi jasné, že bude enormní zájem i z toho důvodu, že pořad Peče celá země měl velkou sledovanost. Spojení známé tváře s dobročinností je velmi výhodné, protože právě to přiláká i lidi, kteří by jinak nepřišli.

Je náročné skloubit práci s organizací dobročinných akcí?

Při poslední akci jsme například musely řešit, jestli máme všechny volno, zajistit si dovolenou. Řešily jsme, jestli Dorota nemá někde už domluvené zpívání, Klára kvůli tomu musela dokonce odročit nějaký kongres. Ale jde to. Teď to byla naše třetí akce, už máme zkušenosti a některé činnosti nám zabírají méně času. Kdybych měla vyčíslit svou práci na poslední akci, tak mi to zabralo asi celý jeden týden čistého času od rána do večera. Když vidíme, že to funguje a že lidé přispívají peníze, je pro nás dobrý pocit zadostiučinění a radost nejlepší odměna.

Vnímáte, že lidé rádi pomáhají a jsou v takových situacích solidární?

Mám v tomhle ohledu pozitivní zkušenost. Myslím si, že lidé rádi vidí příklady dobře zorganizovaných dobročinných akcí, kde je jasné, komu přesně peníze půjdou a na co. Je to i o tom, umět lidi oslovit. Nemusí vždy pomáhat penězi, ale i tím, že poskytnou určitou službu zadarmo. Například na první akci jsme oslovily fotografa, který nás nafotil zdarma.

Říkala jste, že vaše akce vznikají spíš spontánně. Nedá mi však nezeptat se, zda plánujete i něco do budoucna.

To teď ještě nevíme, ale přemýšlely jsme, že vzhledem k situaci s koronavirem bude mít dobročinnost úplně jiný

rozměr. Dobročinnost se totiž dělá dobře, když je ve společnosti blahobyt nebo aspoň pocit blahobytu. Myslím si, že spousta sektorů je zasažena dvou až tříměsíčním výpadkem a spousta lidí nebude mít peníze nazbyt, což vyznívá smutně pro rodiny, které potřebují pomoc i za „normálního“ stavu. Vypadá to, že dobročinné akce budou mít jinou podobu, ale jakou, to ještě nedovedu říct.

Petra Hanusová

FOTBALOVÝ ANDĚL POMÁHÁ POTŘEBNÝM

Fotbalový anděl je spolkem, jehož členy spojuje láska ke sportu, zejména fotbalu, a chuť pomáhat a plnit sny těm, kteří si to nemohou dovolit. „Myšlenka pomáhat fotbalem vznikla, když jsme chtěli pomoci jednomu našemu známému, který má dítě po úrazu připoutané na vozík, akce se povedla, a tak jsme pokračovali,“ komentuje důvod vzniku spolku jeden z ředitelů Jan Holouš. Společně s ním je ředitelem Pavel Rejda z Jindřichova a k dalším členům pak patří Martin Lhotka a Dan Kmínek. Cílem vzniku spolku je především chuť pomáhat nemocným, postiženým a sociálně slabším dětem.

Při sbírce pro Artura se spinální svalovou atrofií spolupracoval spolek s FK Město Albrechtice a TJ Slezské Pavlovice. Podpořit jej lidé mohli například zakoupením vstupenky na fotbal amatérských klubů ve Městě Albrechticích. Cílem bylo alespoň virtuálně překonat nejvyšší návštěvu FK Město Albrechtice z 30. září 1994 proti Baníku Ostrava, která byla

přes 2 000 platících diváků. Vstupenky bylo možné zakoupit v hodnotě 50, 100 a 200 Kč. Celkový výtěžek sbírky byl neuvěřitelných 113 000 korun a šel na financování rehabilitací pro Artura.

Spolek má za sebou již i tři aukce dresů od ligových fotbalistů. „První aukce byla čistě v mé režii, s druhou už mi pomáhal Dan Kmínek, když jsme společně oslovovali fotbalisty, menší třetí aukce byla opět v naší režii a na listopad chystáme jednu velkou, peníze z ní zase půjdou potřebným,“ dodává k aukcím ředitel spolku Jan Holouš. Jedna z aukcí byla například uspořádána před pár dny na pomoc Štěpánka z Teplic, který se vyrovnává s následky po vážném úrazu. Fotbalový anděl vydal tři dresy a získal tak 15 000 Kč, které poslal na transparentní účet Štěpána. „Další aukci připravujeme zhruba na říjen a už teď máme dresy z Itálie, Anglie, Turecka a například i z Holandska,“ vypráví Jan Holouš.

Aktuálně spolek připravuje první ročník Anděl Cupu ve spolupráci s FK Město Albrechtice pro děti ročníku 2007 a mladší, který proběhne 27. června 2020. A na 28. srpna je v Krnově naplánovaný benefiční fotbalový zápas staré gardy Slezského FC Opava proti výběru Krnovska a Osoblažska nad 35 let. „Výtěžek půjde na jedno krnovské dítě,“ dodává ředitel spolku.

V době pandemie koronaviru se Fotbalový anděl snažil pomáhat. „Dodali jsme přes 1 500 šitých roušek všude tam, kam bylo potřeba, například do nemocnice, hasičům, do domovů pro seniory a tak dále, ale to nestojí za řeč,“ řekl skromně na závěr Jan Holouš.

Petra Hanusová

FK MĚSTO ALBRECHTICE INFORMUJE

Vážení příznivci fotbalu,

jak jste všichni zaregistrovali, celosvětová koronavirová krize nepostihla jenom všední život, ale taktéž sport. Fotbalová sezóna 2019/2020 z toho důvodu již skončila po podzimní části, jarní část byla zcela zrušena na nižších úrovních. Naše mužstva se po podzimu umístila takto: přípravek hrála okresní přebor pod vedením trenéra Laryše a umístila se uprostřed tabulky; mladší žáci pod vedením trenérů Holouše a Šuráně obsadili v krajské soutěži 5. místo; starší žáci pod vedením trenéra Wendy obsadili 10. místo. Po podzimní části skončil s trénováním u starších žáků Patrik Wenda. Tímto bych mu chtěl poděkovat za odvedenou práci. Naši muži skončili v 1.B třídě krajské soutěže pod trenérem Busioseem na 5. místě.

Tato vzniklá situace není příjemná pro žádné sportovce, bohužel se s tím každý sportovní klub musí nějak vyrovnat. Od 11. 5. 2020 kdy vláda ČR uvolnila některá opatření, začala naše mužstva opět trénovat a připravovat se na další sezónu. Vzhledem k tomu, že začátek sezóny je ještě daleko, připravil FK pro mladší žáky turnaj na hřišti FK, který se uskuteční 27. 6. 2020. Tento den v odpoledních hodinách by měli na našem hřišti odehrát i přípravný zápas naši muži, soupeř je v jedné. Vedení FK taktéž připravuje turnaj přípravek na léto, přesný termín ještě bude upřesněn a všichni budou včas informováni na našich stránkách.

Vzhledem k tomu, že jarní část byla zrušena, využili jsme tuto přestávku k údržbě fotbalového trávníku. Tuto velice kvalitní a odbornou údržbu nám provedla profesionální firma z Frýdku-Místku a věříme, že trávník dozná velkého zkvalitnění. Za to bychom chtěli poděkovat vedení Městského úřadu Město Albrechtice. Dále se snažíme zkvalitňovat zázemí klubu hlavně pro fanoušky, a to novým nátěrem tribuny, posezení, bufetu, aby se zde fanoušci a rodiče cítili příjemně.

Nakonec bych chtěl poděkovat všem hráčům za předvedené výkony, trenérům, fanouškům, rodičům, sponzorům, a hlavně MěÚ Město Albrechtice za podporu a věřím, že co nevidět bude líp a brzo se zase potkáme u fotbalových utkání. Zachovejte nám přízeň a fanděte nám...

Petr Kmínek

DESET LET OD VZNIKU DECHOVÉ HUDBY MĚSTO ALBRECHTICE - DHMA

V letošním roce, v měsíci květnu je to právě 10 let, co se podařilo realizovat první kroky vzniku DHMA. Samotné zahájení činnosti tohoto kolektivu proběhlo (sál ZUŠ) 13.9. 2010.

To, co se tenkrát podařilo, nebylo nikdy v minulosti ve Městě Albrechticích akceptováno. Došlo k úzkému propojení města, ZUŠ a samotného kolektivu muzikantů. To, že se někdy více jak dvaceti členný kolektiv (včetně zpěváků, moderátorů) podařilo sestavit a hlavně udržet je nutné poděkovat tehdejšímu (i současným) nejvyšším představitelům města (starostovi Luďku Volkovi, místostarostce Ing. Jitce Hanusové /místostarostovi Martinu Špalkovi/, vedení Základní umělecké školy v osobě paní Jany Fojtové, současnému řediteli panu Martinu Kachlíkovi a jeho zástupci – učiteli, panu Martinu Schubertovi av současné době starostce Ing. Janě Murové). Velkou zásluhu na tom, že dechová hudba v regionu Krnovska, Albrechticka stále žije a nejen tam, je nutné poděkovat zakladateli a tehdejšímu uměleckému vedoucímu velkého dechového orchestru mladých v Krnově, panu Karlu Dospivovi, který se právě v květnu v roce 1962 tohoto nelehkého úkolu ujal.

Potěšitelné je, že na jeho činnost od roku 2010 navazují jeho pokračovatelé, mezi které neodmyslitelně patří současný umělecký vedoucí tohoto tělesa pan Luděk Tlach.

I současný kolektiv Dechové hudby Město Albrechtice, jehož podstatnou část tvoří a opírá se o velmi kvalitní současné a bývalé členy Dechového orchestru mladých Krnov (DOM) si nynější činnost není možné vůbec představit.

Těší nás rovněž, že současný kolektiv DHMA navázal v roce 2015 úspěšnou spolupráci s Oškerovou dechovou hudbou z České Vsi u Jeseníku.

Radost máme i z toho, že od roku 2010 dosáhl náš kolektiv několika ocenění. Jedním z nejcennějších je z roku 2014, z mezinárodní přehlídky DH v Jistebníku.

To, že si tento hudební kolektiv laťku kvality nadále udržuje na vysoké úrovni svědčí i každoroční zahraniční vystoupení. Namátkou mohu jmenovat ty nejvýznamnější, mezi které určitě patří v roce 2015 vystoupení v Lucembursku a pak v letech 2016, 2017, 2018 zdařilá vystoupení ve Francii.

Je určitě nutné vzpomenout květen 2017 a velké oslavy sedmdesáti let trvání DH v Městě Albrechticích, na kterých se vedení DHMA a zároveň celý kolektiv úspěšně podílel.

Těší nás rovněž, že za deset let činnosti si kolektiv DHMA získal nejen v místě, ale i v širokém okolí, nevyjímaje zahraničí, velkou rodinu svých příznivců a fanoušků.

Jsme rádi, že se můžeme s důvěrou vždy obrátit na současné vedení města a naše příznivce v řadách spolků pracujících na území města.

Velký dík rovněž patří za trvalou pomoc v činnosti a propagaci dechové hudby obci Třemešná včele s jeho starostou Ing. Rostislavem Kociánem.

Věřme, že situaci, která překvapila nejen nás, Evropu a vlastně celý svět již brzy zdárně překonáme.

TURISTICKÝ ODDÍL TJ M. ALBRECHTICE - ALBRECHTICKÝ PUCHÝŘ - INFORMUJE

I když pandemická situace nedovoluje turistům naplňovat roční plán činnosti, neklesla činnost až k nule. Aktivní turisté se v malých skupinkách vydali nejen na několik výšlapů, ale zejména se zapojili do úprav a údržby MTO a za to patří účastníkům poděkování. Věříme, že se koronavirová situace brzy dostane do takového stavu, že si budeme moci opět vyšlápnout, jak jsme stanovili v ročním plánu a na to se jistě všichni těšíme.

Vedení turistického oddílu "Albrechtický puchýř"

Výlet 9. 5. 2020

V sobotu 9. 5. 2020 se vydalo pár nedočkavých turistů na zkušební výšlap. Počasí jsme měli objednané a část trasy prošlápnuté den předtím Brodickými z Opavy. Kousek od startu jsme od nich navíc měli milý, hřejivý pozdrav. Tak jako i oni jsme po dvou kilometrech začali být v našich "vyčištěných" lesích nejistí. Více jak polovina naplánované trasy byla

navíc bez jakýchkoliv turistických značek. Byli jsme nuceni překonat jako kamzíci holou - vyhořelou planinu a dostat se k potůčku, který jsme správně otipovali jako potok Svinný. Kolem něj jsme se dostali až k odpočívadlu, kde kdysi bývala hájenka. Po přestávce a opékačce jsme se vydali zpět k odpočívadlu pod Kraví horou, kde jsme parkovali.

Myslím, že všichni účastníci byli spokojeni a příjemně unaveni. Turistice zdar...

K. Červík

VYHLAŠUJEME FOTOSOUTĚŽ O NEJLEPŠÍ FOTOGRAFII Z MĚSTA ALBRECHTIC

Fotíte rádi? Máte doma povedené fotky z jakéhokoliv místa z Města Albrechtic? Fantazii se meze nekladou. Ať už se jedná o fotografii rozhledny na Hraničním vrchu či parku Bedřicha Smetany. Vítězem se může stát kdokoli z vás! Město Město Albrechtice vyhlásilo fotosoutěž, která probíhá od 18. května do 15. července 2020. Do soutěže se může zapojit každý. Důležité je, aby fotografie byla pořízena v Městě Albrechticích a byla zaslána na e-mail p.hanusova@mesto-albrechtice.cz nejpozději do 15. července 2020. Porota v průběhu července vybere tři nejzdařilejší snímky a soutěžící odmění hodnotnými cenami. Podrobná pravidla soutěže naleznete na webových stránkách www.mesto-albrechtice.cz.

Petra Hanusová

Z JINDŘICHOVY VYHLÍDKY JE OPĚT VIDĚT DO SVĚTA

Nejvyšším vrcholem hřebenu obklopujících údolí Valštejna a Ztracené Vody je Jindřichova vyhlídka s výškou 794 m n. m. Na tomto místě stávala malá dřevěná útulna, kterou v roce 1902 nahradila turistická chata. Hlavním iniciátorem její výstavby byl učitel Josef Alscher, který od roku 1878 do roku 1918 vykonával učitelskou praxi v Dlouhé Vodě.

K slavnostnímu otevření chaty došlo 29. června 1902. Program začal v 9 hodin ráno společným pochodem z Albrechtic za doprovodu hudby a vedl účastníky údolím řeky Zlatá Opavice přes Hynčice a Valštejn do Ztracené Vody, odkud se konal výšlap vzhůru na vyhlídku. Z verandy horské chaty pozdravil jménem sekce Albrechtice všechny zúčastněné pan učitel Kristen z Hynčic. Poté přednesl klub „Biedersinn“ z Hynčic, posílený velkým množstvím přítomných hostů, Beethovenovu „Die Ehre Gottes aus der Natur“ (Chvála boží v přírodě) a následovaly další a další proslovy.

Jak tomu v tomto kraji bylo zvykem, neobešla se podobná akce bez zmínek v dobovém tisku. Jednu z nich lze najít například v srpnovém čísle časopisu *Altwater* z roku 1902, kde se mimo jiné píše: „Odpoledne koncertovala na vrcholu hudební skupina, zatímco účastníci (asi 400) u vyhlídkové tabule ve skupinách s pobavením studovali velkolepý rozhled, vychvalovali ho a nechali se osvěžit dobrou ječnou šťávou a různými dalšími prostředky tisíci hlad, servírovanými hostinským na vršku, panem Weberem. Mnohem více dalších písní od spolku Biedersinn, stejně jako veselé salvy smíchu účastníků a zvolání bravo veršům a prozaickým slovům proneseným učitelem KralKuttenbergem zvěstovaly obyvatelům údolí na zalesněné výšině přátelskou náladu, až po páté hodině večer zazpívali cizím hostům na rozloučení pozdrav „Lebtwohl, ihrFreunde!“ (Žijte dobře, přátelé!). Panu doktorovi Schruttkovi jménem sekce Albrechtice poděkovali za návštěvu a popřáli „Bergheil“ a šťastnou cestu domů. Místní návštěvníci a ti s blízkého okolí se však ještě nemohli odloučit od tohoto krásného kousku země a setrvali až do setmění.“

Celý článek pak zakončuje odstavec, kde autor doufá, že se vyhlídka stane cílem turistů: „Ať se tato horská bouda, jejíž majitel se neustále stará o studené i teplé osvěžení žaludku všeho druhu, stane cílem početných návštěv a ať se Jindřichova vyhlídka stane rovněž výletním místem obzvláště pro školy, bohatě se vám odmění!“

Vyhlídka se skutečně ukázala jako „magnet“ pro výlety. Hned v prvních čtyřech letech ji údajně navštívilo 10 tisíc lidí. Nejčastěji se chodívalo pěšky z Albrechtic, ti, kdo byli trochu zámožnější, se nechali vyzvednout místními sedláky a jeli jejich vozy. Později se také využívalo nově vzniklé autobusové spojení do Hynčic.

Chata byla řešena jako částečně podsklepená patrová dřevěná stavba obdélníkového půdorysu se sedlovou střechou. Posazená byla na kamenném základovém zdivu vystupujícím nad úroveň okolního terénu, vstupovalo se do ní po

Původní útulna na vyhlídce, 1902 (sbírka p. Schwarze, Horní Povelice)

Pohled na údolí Ztracené Vody a Jindřichovu vyhlídku, nedatováno (sbírka Petry Votočkové)

Turistická chata již s boční terasou, 30. léta 20. století (sbírka Karla Kubly)

dřevěných schodech dvoukřídlými dveřmi přes předsíň. Na délku měla včetně předsíně přibližně 12 metrů, na šířku 5 metrů. Sál v chatě údajně pojal 60-70 osob, nabízela se zde možnost také přenocovat. Přibližně ve třicátých letech 20. století byla po celé délce východní strany chaty na třech dodatečně vybudovaných kamenných pilířích přistavěna terasa se šikmou střechou. Před vstupem se nacházelo venkovní posezení, vzadu stávala dřevěná kůlna. Návštěvníky vítala nade dveřmi cedula s nápisem „Schutzhaus Heinrichshöhe“.

Veliké pocty se dostalo iniciátoru založení turistické chaty Josefu Alscherovi, který roku 1931 zemřel. V neděli, 24. června roku následujícího, mu byl právě na vyhlídce odhalen kamenný pomník s pamětní deskou s nápisem „Dem Erschließer der Heinrichshöhe Josef Alscher in Dankbarkeit SSV Olbersdorf 1932“, zakladateli Jindřichovy vyhlídky Josefu Alscherovi z vděčnosti SSV Albrechtice 1932 (SVV byla zkratka spolku Sport und Spielverein).

Po smrti hostinského Adolfa Webera ze Ztracené Vody následoval jako hospodský horské chaty Adolf Hertenberger ze stejné osady, který se o hosty staral společně se svou dcerou Dolfi. Jako poslední z celkem tří hospodských byl pravděpodobně začátkem třicátých let 20. století Karl Schittenhelm z Hynčic s jeho českou ženou Aloisí, jejíž kuchařské umění bylo vyhlášené. Přes nejprostší podmínky (nebyl zde elektrický proud, lednička, tekoucí voda) se byla schopna postarat i o větší společnost. Teprve krátce před 2. světovou válkou byla na Jindřichově vyhlídce vykopána kamenná kruhová studna. Předtím se voda do hospody přinášela na zádech ve džberech. Nosič, který tuto službu vykonal, dostal za ni 50 haléřů. Děti dostaly za svoje menší kbelíky limonádu.

Manželé Schittenhelmovi obhospodařovali hostinec od půlky dubna do prvního sněhu. V letech 1941 a 1942, když společenský život ochromila 2. světová válka, byl s oblíbenou Jindřichovou vyhlídkou konec. Karl Schittenhelm převzal nádražní restauraci v Jindřichově, neboť tamní hostinský narukoval.

Turistickou chatu na Jindřichově vyhlídce čekal po konci druhé světové války podobný osud jako celou řadu zdejších stavení – byla kompletně zlikvidována. Zachovaly se pouze zbytky základových zdí, studna a kamenná mohyla s pamětním kamenem s nápisem „Heinrichsruhe“ stojící u lesní cesty přibližně 100 metrů od původní chaty. Samotný vrchol postupně pohltil jehličnatý les a vysoké stromy zastínily výhledy do okolí.

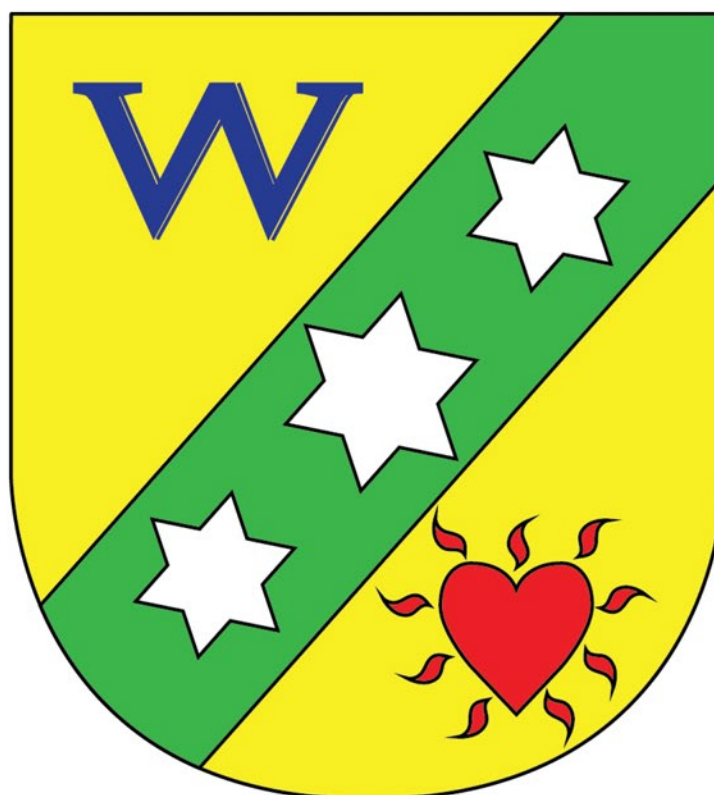
Kůrovcová kalamita a zrychlená těžba smrkových lesů však situaci změnila. Vrchol Jindřichovy vyhlídky je nyní v podstatě zcela bez stromů a nabízí opět úžasné výhledy. Vidět jsou celé Jeseníky včetně Pradědu, Krnov s rozhlednou a poutním kostelem Panny Marie Sedmibolestné na Cvilíně, nížiny a jezera v Polsku a při dobré viditelnosti i daleké Beskydy. Lesní cesty jsou po těžbě již relativně schůdné, dá se dojet i na kole. Turistická trasa na vrchol sice nevede, ale při pohledu do turistických map (např. na portále www.mapy.cz) se lze na vyhlídku pohodlně dostat. Restauraci zde již nenajdete, ale čeká Vás zde alespoň příjemné dřevěné posezení z dílny pana Josefa Ulčáka a obnovená studna se stříškou. A výhledy po krajině, ty rozhodně stojí za to!

Zbytky kamenných základů, 2019 (Ondřej Cívín)

Posezení na Jindřichově vyhlídce, 2020 (Robert Kořínek)

Robert Kořínek, Spolek Valštejn

V MĚSTĚ ALBRECHTICÍCH SE I PŘES EPIDEMII SNÍDALO FÉROVĚ

V sobotu 9. května se v Městě Albrechticích lidé připojili ke společné snídani na podporu místních a fairtradových pěstitelů. I v čase COVID-19 se snídalo na 143 místech republiky a nově i na 27 místech na Slovensku.

Akce se koná v Česku již podesáté a to vždy na Světový den pro fair trade, který se slaví každoročně druhou květnovou sobotu. Kvůli koronavirové pandemii měla snídaně letos zcela novou podobu. Nejednalo se o obvyklý komunitní piknik v parku nebo náměstí. Letos se férově snídalo doma se svou rodinou nebo blízkými. K snídani si lidé mohli připravit fairtradový čaj či kávu, bábovku s fairtradovým cukrem nebo müsli s Fairtrade kakaem. To vše mohli doplnit lokálními produkty, jako jsou vejíčka, mléko, mouka, sýry či zelenina od místních farmářů.

Kromě snídání se lidé zapojili i elektronicky. Pomocí online nástrojů zdůraznili svou podporu, a rozšířili tak povědomí o pěstitelích v online světě.

„Během Světového dne pro fair trade jsme se i letos mohli se svými pěstiteli kávy nebo kakaa na dálku propojit a podpořit je. Lidé zapojením do Férové snídaně dávají najevo, že je zajímavá, kdo a za jakých podmínek pro ně plodiny pěstuje a že si uvědomují svou globální propojenost a s tím i související odpovědnost,“ uvedl Stanislav Komínek z nevládní organizace Fairtrade Česko a Slovensko, která akci koordinuje.

Pěstitele v zemích Afriky, Asie a Latinské Ameriky za svoje kakao, kávu nebo banány dostávají velmi málo zaplacen, často navíc pracují v nedůstojných nebo dokonce nebezpečných podmínkách a nyní v souvislosti s pandemií COVID-19 se někteří ocitají na pokraji kolapsu. Na to reaguje hnutí spravedlivého obchodu, které usiluje o to, aby pěstitelé za své zboží dostávali dostatečné výkupní ceny. Jednou z konkrétních snah o prosazování spravedlivého obchodu je certifikace Fairtrade. Ta garantuje zapojeným pěstitelům minimální výkupní ceny a fairtradový příplatek, který mohou dle svého uvážení investovat do rozvoje své komunity. Díky zapojení do fairtradových družstev mohou pěstitelé posílat své děti do školy, zajistit si např. pitnou vodu nebo zdravotní péči nebo pěstovat šetrně s ohledem na životní prostředí. Nyní, v době pandemie, dokonce organizace Fairtrade International mimořádně umožňuje vyplácení této prémie přímo pěstitelům, aby jim tak alespoň částečně kompenzovala očekávaný pokles příjmů související s poklesem mezinárodního obchodu.

Kontakt na Fairtrade Česko a Slovensko:

Stanislav Komínek, koordinátor Férové snídaně, 774 737 176, stanislav.kominek@fairtrade-cesko.cz Fairtrade je obchod založený na partnerství. Lidem ze zemí Afriky, Asie a Latinské Ameriky dává možnost užít se vlastní prací za důstojných podmínek. Zemědělci dostávají spravedlivě zaplacen, pěstují s ohledem na životní prostředí a jejich děti mohou chodit do školy. Více na www.fairtrade-cesko.cz/fairtrade.

FAIRTRADE

ČESKO a SLOVENSKO

Mgr. Michaela Kubiszová, hlavní koordinátor Férové snídaně v Městě Albrechticích

INFORMACE ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Zvládáme to

Pátáci jsou už ostřílení studenti. Po překonání prvotních nesnází se zhostili samostudia na výbornou. Samozřejmě mají oproti mladším dětem velkou výhodu v tom, že většinu úkolů mohou zvládnout bez nutné pomoci rodičů, také lépe ovládají dostupnou techniku. Dobrým tréninkem jim byl předchozí způsob domácí přípravy na výuku. Pravidelně využívali odkazy v týdenních plánech, vypracovávali online testy a křížovky, pracovali a dodnes pracují ve výukovém programu pro český jazyk Umíme česky. Dovedou dobře pracovat s učebnicemi i pracovními sešity, vědí, kde mohou dohledávat chybějící informace. Pokud přece jen potřebují pomoc, pak ve většině případů jsou jim velmi dobrými

asistenty jejich rodiče. Za to jim patří velký dík. Kluci a holky mají za sebou víc než měsíc pilné práce, ale stále jim nechybí chuť učit se něčemu novému. O tom mě každý den přesvědčuje velká část „studentů“, se kterými se při online setkáních plynule posouváme v učivu dál. Kluci a holky nastudovávají prezentace, plní online testy a pracovní listy, ale při tom všem nezapomínají na odpočinek, virtuální „pokec“ s kamarády, pomoc v domácnosti a procházky v přírodě.

Nezbývá mi než je hodně pochválit.

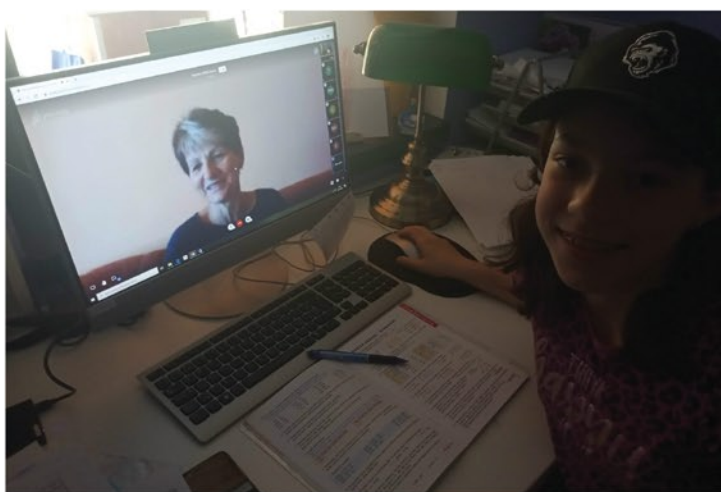

Foto: rodiče, žáci, třídní učitelka; text: Alena Václavíková

DVĚ STĚ LET OD NAROZENÍ BOŽENY NĚMCOVÉ

Dne 4. února uplynulo dvě stě let od narození Boženy Němcové, největší ženy české literatury. Proto si žáci šestých a osmých ročníků tuto autorku připomínali v hodinách literatury, mluvnice, slohu i informatiky. Osmáci se s učivem o Boženě Němcové setkali již v šesté třídě. První aktivita byla tedy zaměřena nejen na jejich znalosti, ale také intuici. Na základě fotografie z pozdějšího období života autorky měli zodpovědět záludné otázky v dotazníku. Následovala hra s čísly, kdy měli žáci určit, jakým způsobem dané číslo s životem spisovatelky souvisí. Potom pokračovala již část faktická. Po přečtení autorčina životopisu museli osmáci porovnat své domněnky a skutečnosti z předešlých činností. Následující hodiny byly zaměřeny na místopis autorky, četbu ukázek a opakování učiva. K tomuto účelu jsme využili aktivitu Alfa-box, kdy žáci k jednotlivým písmenům abecedy dopisovali pojmy, které je v souvislosti s životem autorky napadly. Na závěr pak sepsali životabáseň, která měla být reflexí veškerých emocí o Boženě Němcové. V rámci gramatiky se osmáci ještě potrápili opravou pravopisných chyb v textu o neradostném manželství Němcové. Šestáci zase v informatice vytvořili prezentace o jejím životě. Vrcholem veškerého snažení pak byla beseda, kterou uspořádala Městská knihovna Krnov. Většina činností se zaměřovala na literární tvorbu

spisovatelky. Na základě obrázku měli žáci poznat, o jakou pohádku se jedná, dále pak přiřadit správný úryvek. Připomněli si tak pohádku O chytré horáky, O perníkové chaloupce nebo Princ Bajaja. Život Boženy Němcové je opředen mnoha tajemstvími a spekulacemi. Snad právě proto žáky toto téma tolik zaujalo. Dobře však vědí, že při zkoumání literární historie je třeba vycházet z faktů. A tak doufejme, že si jich díky množství pestrých aktivit a úkolů zapamatují co nejvíce.

Foto: Lubomír Grček, Silvie Kaňa, text: Nela Akritidis Čtvrtníčková

ČTENÁŘSKÝ KLUB V ŠD

V rámci projektu Cesta ke vzdělávání II. proběhl v 1. pololetí školního roku 2019/2020 v družině základní školy čtenářský klub pro žáky druhých a třetích tříd. V prvním oddělení jsme si vytvořili čtenářský koutek s vlastní knihovnou, novými knihami a novými sedacími vaky. Scházeli jsme se jednou týdně, vždy v úterý v 15.00 hodin. Setkání vždy trvalo hodinu a půl. Náplní klubu bylo nejen čtení knih, ale také vyprávění příběhů, popis postav, výtvarné zachycení děje nebo i společná dramatizace pohádky. Učili jsme se orientovat v čteném textu, své knižní zážitky jsme zachycovali do čtenářských listů.

Naše schůzky pravidelně uzavíraly zábavné hry, např. Písmenko, nezlob mě, slovní domino, rýmované pexeso a jiné. Předvánoční období jsme si zpříjemnili vánoční tajenkou a o vánočních prázdninách jsme se vydali na vánoční čtenářskou cestu. Setkání jsme realizovali v našem čtenářském koutku nebo ve školní knihovně. Společně s klubem „Pohodáček“ jsme v lednu navštívili knihovnu v Krnově. Zde se děti při poutavé besedě dozvěděly spoustu zajímavostí o historii města Krnova. Hlavní myšlenkou klubu bylo podporovat rozvoj čtenářských schopností a zájem dětí o četbu.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Cesta ke vzdělávání II., reg. č.: CZ.02.3.68/0.0/0.0/18_063/0010813

Foto a text: Iveta Lidáková

OSLADILI JSME ADÉLCE ŽIVOT

Sladký pátek, tak by se dal označit den, kdy děti z naší školy společně s porotkyní soutěže Peče celá země Mirkou van Gils Slavíkovou a s dobročinnou organizací DAK. Dejte, kolik snesete, z. s., osladily pětileté Adélce život. Vše začalo hned ráno. Ve cvičné kuchyňce malí cukráři společně s paní porotkyní upekli speciální hráškové muffiny, které pak pomocí nejrůznějších cukrářských propriet zdobili. Práce jim šla od ruky, protože paní Mirka je profík. Ukázala dětem, jak správně pracovat s marcipánovou a fondánovou hmotou a jak se využívají různé zdobící efekty a ozdoby. Fantazii se meze nekladly a děti tvořily krásné muffiny s motivy zvířátek, květin či obličejů. S pečením muffinů pomohly v předstihu naše paní kuchařky a také paní Alenka Křištofová. Dětem se nakonec podařilo krásně nazdobit celkem 800 muffinů! Od 13 hodin se pak malá tělocvična proměnila v Kavárničku u Adélky. Příjemné prostředí kavárny připravili paní učitelky a učitelé.

Květinová výzdoba, svíčky, dětský koutek, fotografie z pečení tříd, recepty a hudební vystoupení, o které se postarali žáci školy a pan Zdeněk Břicháček, to vše příjemně dokreslilo atmosféru. Paní porotkyně Mirka byla po celou dobu k dispozici všem hostům. Mohli se s ní vyfotit, podepisovala recepty, fotografie, odpovídala na všetečné dotazy. Svým milým a laskavým přístupem si získala obdiv nejen dětí, ale i hostů. Tři kamarádky z dobročinné organizace DAK. Dejte, kolik snesete, z. s. prodávaly muffiny, jablka, reklamní předměty a průběžně informovaly veřejnost, kolik peněz se už vybralo. Dobrou kávu nabízely slečny z krnovské kavárny MANE. Tělocvična praskala ve švech. Hosté se střídali, muffinů ubývalo a peněz přibývalo. Pěkný finanční obnos se vybral i při dražbě kuchyňských zástěr, knih od paní porotkyně, dortu z kavárny Mane a vyřezávaného melounu od pana Reného Chmelaře. Průběh dražby měl v režii Adam Růžička, který

svými vtipnými komentáři přispěl k jejímu zdárnému průběhu. Konečná částka nakonec vystoupala až na neuvěřitelných 104 980 Kč. Adélka a její rodiče se mohou radovat. Získají nejen inhalátor, ale i vitamíny, které Adélka při své léčbě potřebuje. Dobrá věc se podařila a mně nezbyvá než poděkovat všem, kteří se na akci jakkoliv podíleli. Je to hřejivý pocit, že i v dnešním hektickém světě existují lidé, jimž nezáleží jen na sobě, ale rádi pomohou potřebným.

Děkujeme.

Foto: Mgr. Karel Knapp, Eva Sudová; text: Mgr. Regína Hajná

INFORMACE Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Mateřská škola v době koronavirové epidemie

Naše mateřská škola byla uzavřena na základě rozhodnutí zřizovatele Města Město Albrechtice. V době jejího uzavření se prováděly běžné opravy a údržba školy. Byla vymalována školní kuchyň a prostory 1. a 2. třídy pavilonu A. V jednotlivých třídách se čistily kobercové krytiny a dětské sedačky. Všechny prostory školy byly řádně dezinfikovány, včetně hraček a předmětů pro hry dětí. K opravám došlo i na školní zahradě, kde byly provedeny výměny nových sedáků u laviček, oprava venkovního sociálního zařízení pro děti, vydláždění prostoru pro hry dětí a usazení sportovního náčiní pro pohybové aktivity. To, co bylo původně plánované na dobu hlavních prázdnin, jsme stihli provést v době mimořádného uzavření tak, abychom byli připraveni na její znovuotevření.

ZE VZPOMÍNEK

Aktuálním tématem naší společnosti jsou klimatické změny, neobvyklé, až katastrofické přírodní úkazy i mizení mnohých živočišných a rostlinných druhů. Ani já se nechci tomuto tématu vyhnout. Nejsem samozřejmě odborník, ale ráda vám opět sdělím mé vzpomínky z tohoto pohledu na dobu v našem městečku před více než 60 lety. Město bylo obklopeno lesnatými kopci, které působily poněkud chmurným dojmem, poněvadž byly tvořeny převážně jehličnatým porostem. Zato při vstupu do lesa to jenom hučelo množstvím rozličného hmyzu. Uvedu alespoň malé, velmi užitečné vosičky (aspoň tak vypadaly), hubící škodlivý hmyz. Byly to pestřenky, dnes už velmi vzácné. Na mapování jejich výskytu na Albrechticku, Osoblažsku, Javornicku a ve Velkém kotli pod Pradědem jsem pomáhala panu RNDr. Ladislavu Kempnému z Přírodovědeckého ústavu v Opavě. To bylo v 60. letech, kdy tento hmyz už patřil mezi ohrožený druh. Nebo mraveniště velkých lesních mravenců, které děti a někdy i dospělí tak rádi rozkopávali. Vysoké kopce jejich obydlí vyčnívaly téměř za každým stromem. A těch brouků lezoucích po zemi! Vidět roháče obecného, nazývaného králem brouků, nebyla žádná vzácnost. Pod kůrou smrků jsme hledali lýkožrouta. Vykytoval se už dříve, ale ne v takové míře jako dnes. V 50 letech se objevil i nový druh – tzv. americký brouk. Zalíbilo se mu u nás a dodnes tato pruhovaná mandelinka páchá škody na bramborách. Ubylo i různých much a mušek, které byly hlavní potravou vlaštovek a jiříček. Jejich odlišná hnízda jsem s kamarádkami pozorovala pod střechami stájí a chlívů soukromých zemědělců. Vypsat všechny druhy vodního a lučního hmyzu, které si pamatuji, je nemožné. Na to by celý Zpravodaj nestačil. Ještě připomenu nezbytnou lepkavou mucholapku, která nesměla chybět v žádném domě. Bývalo to občas i nedostatkové zboží. Zato much domácích bylo až až. Až až bývalo také překrásně zbarvených motýlů – žluťásků, modrásků, baboček, pavích ok, otakárků, různých můr i škodlivých bělásků, obalečů, lišajů ... Ty nejzajímavější jsme chytali do sítěk a zakládali z nich sbírky. I já jsem takovou sbírku měla a v prvních letech učitelování se docela hodila.

Na kamenitých stráních se vyhřívaly zmije a slepýše bylo možno vidět několikrát za vycházku. Užovka se nám usídlila na zahradě poblíž studny, stejně jako ropucha a vzácná rosníčka zelená. Tu jsem dala do sklenice s žebříčkem, ale jestli nám předpověděla počasí, to si už nepamatuji. Otec nám jednou přinesl ukázat i kuňku žlutobřichou. V mokřadech pod sanatoriem Žáry se to hemžilo neuvěřitelným množstvím černožlutých mloků i vzácnějších čolků. Mladší sestra vzpomíná, jak tam na ně chodili s panem učitelem Hradeckým ze 4. třídy, který vedl přírodovědný kroužek. K teplým večerům patřilo i žabí kuňkání, které se ozývalo ze stran, kde byly potůčky a rybníky. Nejvíce žab pamatuji na ulici B. Smetany, když se přemísťovaly ke kladení vajíček k potůčku, který už neexistuje. Stékal s kopců nad Liščí farmou a pak se rozdělil na dva proudy. Jeden vedl k mlýnskému náhonu a druhý tekla po okraji ulice přibližně k místu, kde dnes stojí okal pana Vojáčka. Tam zahrnul k řece, do níž se vlil. Byl plný ryb a rybiho potěru a viděla jsem v něm i ondatry. Majitelé přilehlých zahrad

tvrdili, že tam žily i vydry. Když už jsem u té vody, nemohu nevzpomenout, kolik ryb a rybiček se v naší Zlaté Opavici vyskytovalo. Břehy řeky byly po povodních jen částečně zregulovány a dostat se do vody po travnatém břehu nebyl problém. Pokud jsme nádherné pstruhy, lipany i jiné druhy nepozorovali z četných, dnes už neexistujících můstků, nic nám dětem nebránilo vlézt do vody a ryby chytat. Asi se to nesmělo, ale po válce, při nedostatku potravin, nám nikdo v tomto přilepšení jídelníčku nebránil. Řeka byla také plná raků a vzpomínám, jak mi je za hotelem vařené kamarádi nabízeli k snědku. Červená barva tělíček mě ale odradila. Kluci se chlubil, že si někdy pochutnávají na žabích stehýnkách. To také pro mě nebylo. Pohled na dnešní řeku je velmi smutný.

Na polích se to hemžilo zajíci, bažanty, koroptvemi, spatřila jsem i křečka. Myslivci při podzimních honech mívali blízko školy výrad a přála bych vám vidět to množství zvěře na zemi. Zato ulovit divočáka byla vzácnost. Když se to jednou myslivcům podařilo, byla to pro Albrechtice docela atrakce. Žáci školy si úlovky museli povinně prohlédnout a potom konzumovat kančí guláš, uvařený ve školní jídelně. Jeho hlava se „zbraněmi“ zdobí dosud chatu Annu. Některá místa na okraji města byla doslova provrtána děrami divokých králíků. Nejvíce asi v místech ve svahu, kde byla později městská skládka odpadu. I pernaté zvěře bývalo k vidění hodně. Bažanti se běžně procházeli až u školy a velká hejna koroptví se v zimě ještě koncem 70. let stahovala z polí na hřiště. Ve škole byli žáci vedeni k pozorování v přírodě a povinně čas od času museli takové pozorování odevzdat v písemné formě. Mně se jednou podařilo v zimě uvidět u hromady trubek, připravených k melioraci, zvláštní zvířátko. Vypadalo jako lasička, jen mělo bělavý kožíšek s černým ocáskem. Byl to prý hranostaj. Můj příspěvek o pozorování se líbil a byl zveřejněn v časopise Budujeme. Doma jsme velmi rádi pozorovali ptáky, zvláště v zimě u krmítka. Dokonce jsem si tyto návštěvníky zapisovala. Mezi vrabci, sýkorkami, strnady, kosy se vyskytovali hýlové, červenky, brkoslavi, sojky, dudci, dlaskové, ořešník a spousta dalších. V létě k nim přibývali stehlíci, pěnkavy, drozdi, špačkové, žluva hajní, konipasové, straky a samozřejmě strakapoudi a občas i vzácnější datel černý. Kukaččin hlas se ozýval z několika stran. A těch vlaštovek a jiříček! Každoročně hnízdila a vyvedla mladé poštolka za sochou sv. Josefa na budově kláštera. Jen čápi bývali vzácnější. Na komíně starého pivovaru se pár usídlil až po několika letech. Mohla bych ve vzpomínání na louky, zahrady, dvorky, počasí a jiné přírodní jevy pokračovat, ale to zase jindy.

Anna Tuhá

DODATEK P. TUHÉ K PŘEDCHOZÍMU ČLÁNKU

Nerada se mýlím, ale těší mě, když pozorný čtenář omyl opraví. Pan Jan Metzl se svým otcem už v roce 2015 zkoumali kříž na ulici Polní a zjistili podle data, které je na něm vyryto (viz foto), že byl postaven už v r. 1844. Historka o jeho původu je zřejmě pravdivá, ale vznikla o víc jak 100 let dříve. Omlouvám se a moc děkuji p. Metzlovi za zájem a upozornění a p. Z. Břicháčkovi za organizaci úklidu kolem této vzácné památky.

Anna Tuhá

NĚCO O TŘÍDĚNÍ

Plasty

V roce 2019 občané města Město Albrechtice vytrídili celkem 37,41 tun plastu.

Do kontejnerů a pytlů na plast patří

fólie, sáčky, plastové tašky, sešlápnuté PET láhve, obaly od pracích, čistících a kosmetických přípravků, kelímky od jogurtů, mléčných výrobků, balící fólie od spotřebního zboží, obaly od CD disků a další výrobky z plastů.

Pěnový polystyren sem vhazujeme v menších kusech.

Do kontejnerů a pytlů na plast nepatří

mastné obaly se zbytky potravin nebo čistících přípravků, obaly od žíravín, barev a jiných nebezpečných látek, podlahové krytiny, novodurové trubky, použité pleny, zbytky jídla, zahradní odpad, MRTVÁ ZVÍŘATA

Většinu plastových odpadů, které nám vznikají v domácnosti, tvoří obaly od potravin a spotřebního zboží.

Aby nezabíraly moc místa, je vhodné je už doma zmáčknout nebo sešlápnout. Dále je vhodné plastový odpad zbavit zbytku obsahu a pokud možno veškerých nečistot.

Plast z města Město Albrechtice je dále tříděn na sběrném dvoře. Veškerý plast z kontejnerů a pytlů je svezem do haly sběrného dvora. Tam je poté vysypán a ručně třízen několik dní pracovníky sběrného dvora.

Podle druhů se roztríděné a slisované plasty dále odvezou ke zpracovatelům, kde se dále drtí, perou a přetvářejí na suroviny pro výrobu finálních produktů. Nejběžnějším produktem recyklace plastů je tzv. regranulát, což je vstupní surovina pro výrobu nových plastů v podobě malých peciček.

Použití recyklovaného plastu

Pěnový polystyren se zpracovává do izolačních tvárnic případně lehčeného betonu a dalších tepelných izolací.

Směsné plasty se zpracovávají například na ploty, zatravnovací dlažbu, protihlukové zábrany či zahradní kompostéry.

Z vytríděných PET lahví se vyrábějí technická či textilní vlákna a z nich pak koberce nebo oděvy, případně nové láhve, vázací pásy apod.

Plastové sáčky, fólie nebo tašky se převážně regranulují a následně slouží k výrobě nových fólií.

Pokud by měli občané zájem vidět tento proces třídění plastů na sběrném dvoře, lze domluvit prohlídku s vedoucí sběrného dvora (Veronika Mrkvová, tel. 608 093 303, e-mail: sberny.dvur@mesto-albrechtice.cz).

Iveta Adámková

ROZPIS SVOZU ODPADŮ

Plasty (pytlový svoz)

Leden	27.1.2020	Červenec	27.7.2020
Únor	24.2.2020	Srpen	24.8.2020
Březen	23.3.2020	Září	21.9.2020
Duben	20.4.2020	Říjen	19.10.2020
Květen	18.5.2020	Listopad	30.11.2020
Červen	29.6.2020	Prosinec	14.12.2020

Svoz bio odpadů od 6.4.2020

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek		Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek
6.4.2020	7.4.2020	8.4.2020	9.4.2020		27.7.2020	28.7.2020	29.7.2020	30.7.2020
20.4.2020	21.4.2020	22.4.2020	23.4.2020		10.8.2020	11.8.2020	12.8.2020	13.8.2020
4.5.2020	5.5.2020	6.5.2020	7.5.2020		24.8.2020	25.8.2020	26.8.2020	27.8.2020
18.5.2020	19.5.2020	20.5.2020	21.5.2020		7.9.2020	8.9.2020	9.9.2020	10.9.2020
1.6.2020	2.6.2020	3.6.2020	4.6.2020		21.9.2020	22.9.2020	23.9.2020	24.9.2020
15.6.2020	16.6.2020	17.6.2020	18.6.2020		5.10.2020	6.10.2020	7.10.2020	8.10.2020
29.6.2020	30.6.2020	1.7.2020	2.7.2020		19.10.2020	20.10.2020	21.10.2020	22.10.2020
13.7.2020	14.7.2020	15.7.2020	16.7.2020		2.11.2020	3.11.2020	4.11.2020	5.11.2020

Rozpis svozů odpadu

PONDĚLÍ: Hašlerova, Krnovská, Osvobození, B. Smetany, Polní, Krátká, Tyršová, Pod Lesem, Dvořáková, Na Patuší, Palackého, Zahradní, S. Tůmy, K. Čapka, P. Nováka, Žáry

ÚTERÝ: B. Němcové, Nábřeží, Pod Hůrkou, Zámecká, Odboje, Nerudova, V Sadě, Hynčice

STŘEDA: P. Bezruč, J. Wolkera, Osoblažská, Nádražní, Č. Legií, Poštovní, Lázeňská, Jirásková, Dělnická, Celní, Okružní, Opavická

ČTVRTEK: Nemocniční, Míru, nám. ČSA, Vodní, Slezská, Opavice, Linhartovy, Burkvíz

PŘIJÍMÁME NOVÉ KLIENTY SLUŽBY OSOBNÍ ASISTENCE

V současné době se uvolnila kapacita služby osobní asistence poskytované Centrem pro zdravotně postižené Moravsko-slezského kraje o.p.s. Díky uvolnění kapacity tak může organizace přijmout nové klienty.

Osobní asistence je terénní služba, jenž pomáhá osobám se zdravotním postižením a seniorům překonávat jejich nepříznivou sociální situaci způsobenou změnou zdravotního stavu nebo vysokým věkem, a to prostřednictvím služeb kvalifikovaného osobního asistenta. Osobní asistent se tak stává „prodlouženou rukou“ klienta a pomáhá všude tam, kde na to samotnému člověku síly a schopnosti nestačí. Jedná se například o pomoc při oblékání, osobní hygieně, přemísťování, zajištění nákupu, úklid domácnosti, vyplnění volného času ...

Více informací o činnosti naší organizace naleznete na našich webových stránkách www.czp-msk.cz, telefonicky na čísle 554 718 068 či přímo na našem pracovišti.

KONTAKTNÍ ÚDAJE

DETAŠOVANÉ PRACOVIŠTĚ BRUNTÁL

Dr. E. Beneše 1497/21, 792 01 Bruntál

Telefon: +420/554 718 068

E-mail: czp.bruntal@czp-msk.cz

BLAHOPŘEJEME

Jubilantům v měsíci březnu 2020

Josef Juráň, Štefan Jantoš, Seidlová Naděžda, Marcela Frančáková, Jitka Matulová, Jiří Zapalač, Růžena Pořízková, Jozef Bikár, Jiří Vlach, Darina Mikerová, Zdeňka Mičíková, Taťána Kurečková, Josef Vyhlídal, Petr Kučera, Helena Bartošová, Stanislav Kopaňák, Věra Hlaváčková, Alena Zápalková, Zdena Šimková, Květa Santariusová, Eliška Dobiášová, Jan Kaleta, Daniela Sekaninová, Jiří Dostál, Ivo Jahna, Božena Mironovičová, Drahoslava Houfková

Jubilantům v měsíci dubnu 2020

Josef Šula, Anděla Smolíková, Jan Bartoš, Miroslav Frančák, Ing. Oldřich Pokluda, Radek Konečný, Anna Schreiberová, Božena Měrková, Milan Vašenda, Jana Kopřivová, Richard Stiborský, Radmila Bugalová, Josef Zlámal, Marie Orságová, Stanislav Cigoš, Ing. František Sosík, Bohumil Šimečka

Jubilantům v měsíci květnu 2020

Jana Hallerová, Božena Šobrová, Petr Reinberk, Anna Mrkvoval, Milena Hančilová, Ján Papaj, Růžena Fuksová, Josef Koštoval, Anna Baraniková, Zdeněk Soušek, Ludmila Hazuchová, Anna Gajdošová, Jiří Brežanský, Vladimíra Mužíková, Lubomír Šafarčík, Stanislav Kobylák, Vítězslav Hovadík, Karel Enoch, Alena Jašová, Anna Škrochová, Eduard Frencl, Jaroslav Křeček, Luděk Kozelský, Věra Kolarovčková, Josefa Bednaříková, Antonín Vojkůvka, Anna Skopalová, Vladimíra Zahradníková

Jubilantům v měsíci červnu 2020

Jana Kadlecová, Michaela Stankeová, Miroslav Šulaj, Věra Lioliosová, Ladislav Taufer, Eva Ivaničová, Ing. Zdeněk Hlaváček, Olga Michnová, Antonín Křepelka, František Zodl, Alžběta Štefková, Bc. Jana Váňová, Zdeněk Tesař, Ing. Šárka Drozdová, Alena Honajzerová, Věra Blažková, Pavel Hájek, Emil Kamenár, Marie Vitásková, Milada Králová, Ing. Daneš Herel, Jarmila Borská, Eva Vojáčková, Karel Priesecan, Jiří Kulich, Anna Zahradníková, Danuše Jurašíková, Pavel Šimčík, Anna Bradová, Dagmar Apostolová, Stanislav Grečnar, Jan Parchavý, František Novotný, Rozálie Kubošníková

Město Albrechtice Vás srdečně zve

26.9.2020

14:00 hodin

Fotbalové hřiště Město Albrechtice

SPOLU

Tereza Mašková

Poděkování složkám IZS

Fotbalový turnaj IZS

Zábava

Gyroskop

Kolotoče

DOPLŇOVAČKA PRO DĚTI

Milé děti, připravili jsme si pro vás ve zpravodaji doplňovačku. Nejen že si budete moci zaluštit a procvičit své znalosti, ale zároveň můžete vyhrát i super ceny! Do soutěže se zapojíte tak, že nám tajenku pošlete na e-mail redakce@mesto-albrechtice.cz nebo zanesete odpověď na podatelnu městského úřadu.

Kromě tajenky uveďte, prosím, své jméno a příjmení, věk a kontakt, kde se vám můžeme ozvat v případě výhry. Do soutěže se mohou zapojit všechny děti do 15 let. Své odpovědi zasílejte do 15. 7. 2020 a my následně vylosujeme tři z vás.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P
Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y

1. Řeky přitékající do větší řeky.
2. Rostliny s modrými květy.
3. Oškliví tvorové budící hrůzu.
4. Údery do tváře.
5. Základní větné členy.
6. Malé palce.
7. Převahy.
8. Hračky pro dívky.
9. Tácy.
10. Červi sající krev.
11. Spodní části místností.
12. Součásti poledních jídel.
13. Výrobky z jater.
14. Krátké punčochy přes kotníky.

Tajenku najdete ve zvýrazněném řádku.

INFORMAČNÍ SERVIS

Městský úřad Město Albrechtice

Nám. ČSA 27/10, 793 95 Město Albrechtice

Úřední hodiny pro veřejnost na odborech města

Po	8:00 – 12:00	13:00 – 17:00
St	8:00 – 12:00	13:00 – 17:00
Čt	8:00 – 12:00	

Úřední hodiny pro veřejnost v pokladně města

Po	8:00 – 12:00	13:00 – 16:30
St	8:00 – 12:00	13:00 – 16:30
Čt	8:00 – 12:00	

Tel.: 774 420 748 (podatelna)

podatelna@mesto-albrechtice.cz

www.mesto-albrechtice.cz

Poruchová telefonní čísla MÚ

Kabelová televize a internet

Tel.: 775 905 138 (L. Růžička)

Tel.: 777 781 194 (V. Hlaváček)

Veřejné osvětlení

Tel.: 777 781 197 (M. Baranová)

Svoz komunálního a separovaného odpadu a životní prostředí

Tel.: 775 905 149 (I. Adámková)

Vodovodní řád

Tel.: 731 157 690 (S. Berkovec)

Městská knihovna Město Albrechtice

Nemocniční 767/6 Město Albrechtice

Po	13:00-17:00	
Út	10:00-12:30	13:00-16:00
Čt	13:00-17:30	
Pá	10:00-12:30	13:00-15:00

Tel.: 777 781 055

knihovna@knihovnamestoalbrechtice.cz

www.knihovnamestoalbrechtice.cz

Česká pošta Město Albrechtice

Nám. ČSA 58/11, 793 95 Město Albrechtice

Po-Pá 8:00-12:00 13:00-17:00

So 8:00-10:00

Tel.: 954 279 395

Česká spořitelna Město Albrechtice

Míru 230/7, 793 95 Město Albrechtice

Po	9:00-12:30	13:30-17:00
Út	9:00-12:30	13:30-16:00
St	9:00-12:30	13:30-17:00
Čt	9:00-12:30	13:30-16:00
Pá	9:00-12:30	13:30-16:00

Tel.: 956 762 460

Kontakt pro nahlášení toulavých zvířat

Tel.: 777 134 410 (paní Mikulcová)

Úřad práce Město Albrechtice

Osvobození 592/12, 793 95 Město Albrechtice

Po 8:00-12:00 13:00-17:00

Út 8:00-11:00

St 8:00-12:00 13:00-17:00

Čt 8:00-11:00

Pá 8:00-11:00

Tel. 950 106 276

Zubní pohotovost Krnov

Zajišťována v So, Ne, svátky 8:00-12:00

Tel.: 554 690 213

Nemocnice Krnov

Tel.: 554 690 111

Soukromá ortopedická amb. MUDr. Jiří Sztefek

Nemocniční 184/2, 793 95 Město Albrechtice

Pá 6:30-14:30 – bez objednání

Tel.: 554 690 518, 608 603 187

jiri.sztefek@centrum.cz

www.sztefek-ortopedie.cz

Rehabilitační oddělení Město Albrechtice

Po-Pá 6:30 – 15:30 hod.

Tel. 554 690 531

Oddělení ošetrovatelské péče

Tel. 554 690 111

MUDr. Hana Jelínková

Nám. ČSA 31/4, Město Albrechtice

Po 12:30-15:00 16:00-18:00

Út 7:30-12:00

St 7:30-12:00

Čt 10:00-12:00 13:00-16:00

Pá 7:30-12:00

Tel. 554 652 206

MUDr. Martina Pirklová

Nám. ČSA 31/4, Město Albrechtice

Po 8:00 – 12:00

12:00-14:30 objednání pacienti

Út 13:00-17:00

17:00 – 18:30 objednání pacienti

St 9:30 – 12:00

12:00 – 14:30 objednání pacienti

Čt 8:00 – 12:00

12:00 – 14:00 objednání pacienti

Pá 8:00 – 12:00

Tel. 554 652 183

MUDr. Eva Němcová

B. Němcové 74/8, 793 95 Město Albrechtice

Po 7:30-11:00

Út 7:30-11:00

St 13:00-14:30

Čt 7:30-11:00 13:00-14:30 kojenecká poradna

Pá 7:30-11:00

Tel.: 554 652 660

eva.nemcova@gmail.com

Ortopedická ambulance

Osvobození 592/12, 793 95 Město Albrechtice

Po 12:00-15:00 (MUDr. Jančo)

Čt 7:00-11:00 (MUDr. Hric)

Tel.: 590 990 770

www.drjanco.cz

Fyzioterapie POHODA s.r.o.

Osvobození 592/12, 793 95 Město Albrechtice

Po-Pá 7:30-17:30

Tel.: 607 144 425

jarka.kristinikova@seznam.cz

Lékárna u Jana

Míru 12/3, 793 95 Město Albrechtice

Po-Pá 8:00-12:30 13:00-16:30

Tel.: 554 610 367

Sběrný dvůr

Hašlerova 808/32, 793 95 Město Albrechtice

Veronika Mrkvová, tel.: 608 093 303

Tomáš Vašenda, tel.: 608 194 853

sbernny.dvur@mesto-albrechtice.cz

Letní provoz 1. dubna – 31. října

Út 8:00-11:00 12:00-18:00

Čt 13:00-18:00

So 8:00-11:00

Hřbitov Město Albrechtice

Odboje 749/24, 793 95 Město Albrechtice

Tel.: 777 788 476 (p. Greguš)

Rychlá záchranná služba 155**Integrovaný záchranný systém 112**

Zájemci o placenou inzerci a reklamu

Tel. 775 905 145

E-mail: redakce@mesto-albrechtice.cz

Uzávěrka příštího čísla 15. 7. 2020

Periodický tisk územního samosprávného celku město Město Albrechtice.

Vydává město Město Albrechtice, nám. ČSA 27/10, 793 95 Město Albrechtice, IČ 00296228.

Registrační číslo u MK ČR 17763

Redakční rada:

Bc. Petra Hanusová – vedoucí redakční rady

Bc. Jana Tomíčková – korektor

Ing. Jaroslava Veselá Ph.D., člen redakční rady

Lukáš Pawlas – člen redakční rady

Dagmar Horáková – člen redakční rady

Kontakt:

E-mail: redakce@mesto-albrechtice.cz